

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Onze Vogels

NUMMER 3 | MAART | 2026

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

"DE VOGELWERELD" A.O.B. Jaarabonnement 2025

Voor de Nederlandse liefhebber heeft de AOB een **speciale aanbieding!** <https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidi.cosemans@gmail.com
"DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien!

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

GENDIKA

LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Vogels Duiven Dieren

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Geslacht Ziekte Verwantschap Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
of ga naar www.gendika.com

M. 06-51145525

info@volierebouwsaman.nl | www.volierebouwsaman.nl

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Internationale vogelbeurs "Vogelweelde" locatie: Hardenberg

Evenementenhal Hardenberg, Energieweg 2, Hardenberg

zaterdag 28 maart a.s.

Meer informatie en plaatsreservering en e-tickets:

www.vogelweeldemeppel.com

Geopend voor publiek van 09:00 uur tot 13:00 uur

INHOUD

In deze uitgave

Zwartkeellijster 5

Vogels op de Kilimanjaro 6

Alle begin is moeilijk... 10

Mondial 2026
Marche de Famenne (België) 12

Dari en milocorn 13

Een terugblik op twee internationale
evenementen; De EE-show in Nitra en
de Mondial in Marche en Famenne 14

16 In de keuken van...
SOVON in Nijmegen

20 Zebravink gekeurd

22 Waarom kunnen overjarige
kanaries na de rui anders
zingen dan voor de rui? Deel 1

24 Rood Mozaiek

26 Het geslacht Psephotus

En verder

4 Column voorzitter

29 Column keurmeester

29 Bondsmededelingen

34 Colofon

35 Kalendervogel

Coverfoto:

Ornaat honingzuiger

© R. Meerema

“Kweekperiode”

Albert Zomer, voorzitter

De vogelgriep blijft actief, zojuist hoorde ik op de radio dat in Bornerbroek, bijna mijn “achtertuin” opnieuw vogelgriep is vastgesteld. In de buurt zijn nog meer pluimveebedrijven. Wat zal het een spanning zijn voor die families. Men staat voor een raadsel waarom, hoe en waardoor. Gesuggereerd wordt dat de wilde vogels terwijl de sneeuw er lag geen voer konden vinden en ze dus waren vertrokken. De sneeuw is nu weg, de wilde vogels weer terug, dus ook de ontlasting en besmetting. Wie het weet mag het zeggen. Ook in Alphen aan den Rijn vogelgriep op een kinderboerderij; de kippen zijn inmiddels al geruimd en als u dit stuk leest, is de 30 dagen (indien er geen nieuwe besmetting heeft plaatsgevonden) beperkingsmaatregelen alweer voorbij, zowel in Bornerbroek als in Alphen aan den Rijn. Wat opviel is dat de zeldzame kippenrassen niet zijn geruimd in de kinderboerderij. Er schijnt dus wel onderscheid gemaakt te worden tussen de gewone en de zeldzame kip. Gelukkig maar! Het wordt dus ook zaak dat wij de minister kunnen uitleggen dat er een verschil zit tussen kip en kanarie/tropische vogels of kromsnavel.

Uiteraard wordt het bondsbureau benaderd, krijgen de commissie DE&W en ook de hoofdbestuurders vragen over vogelmarkten en tentoonstellingen. De laatsen zijn nog ver weg, maar vogelmarkten zijn in maart en bij sommigen al eerder gepland. Op het moment van schrijven is er nog geen verandering in de verordening, wel de mondelinge toezegging dat zodra het kan, het weer mag. Maar wat heb je aan zo’n loze kreet. De vogelmarkt van “Vogelweelde” Meppel is gepland op moment van schrijven van dit voor-

woord, maar zij houdt u op de hoogte of de markt ook inderdaad doorgaat.

Het zou jammer zijn als vogelmarkten niet doorgaan want uiteraard zijn er leden die nog een ontbrekende vogel willen aanschaffen om vervolgens een kweekstel samen te kunnen stellen. Voor sommige kromsnavel kwekers zit de kweek er bijna weer op en zitten de hokken weer mooi vol. Datzelfde geldt voor de tropische vogels; ook daar is het koppelen na de shows in november en december geen vreemd iets. Ik zie al jongen, die nu al het predicaat veelbelovend krijgen, voorbijkomen op facebook. Schitterend. Bij mij is de kweek ook begonnen; direct na de Mondial in België zijn de vogels gekoppeld. Heel veel verschillende kleuren bij de kanaries en een vijftal verschillende postuurassen. Uiteraard om weer wat moois op stok te krijgen, want ik reken erop dat de tentoonstellingen straks gewoon weer kunnen plaatsvinden.

Na de deceptie van het niet meedoen aan de Mondial hebben velen de schouders er weer onder gezet voor wat betreft de kweek en is men wat eerder begonnen met de kweek. Zo hoort het ook. Onze hobby is er één van vallen en opstaan. De successen van de Mondial worden op de Sociale Media volop gedeeld en dan ben je als voorzitter van één van de grootste bonden van de wereld, toch wel trots op kwekers die ondanks alles toch meegegaan hebben en die prijzen in de wacht hebben gesleept met hun mooie vogels. Waar een klein land, naast de landsproblemen, toch ook goed in kan zijn. Felicitaties aan de prijswinnaars. Besturen is ook schakelen. Zodoende is de mogelijkheid gerealiseerd om 3.8 mm ringen te kunnen bestellen voor kleurgrasparieten. Er was behoefte, dus onmiddel-

lijk doorgepakt. Let wel, de ringen, met uitzondering van de EC-vogel ringen, zijn adviesmaten. U bent zelf verantwoordelijk voor de juiste maat; niet af te schuiven zonder de poot te beschadigen. Lees de nieuwsbrief daarover, die u vast via de afdeling secretaris ontvangt en anders vraag er na.

Op het bondsbureau komen ook stukken binnen van individuele leden met betrekking tot voorstellen tot wijzigingen. Dat varieert van: “de ringen moeten gratis omdat ik lid ben” tot: “ik ben het er niet mee eens dat de districtsbijdrage verhoogd wordt”. U begrijpt hopelijk wel dat wij geen individuele voorstellen aannemen en plotseling zaken gaan veranderen. Het beleid van het hoofdbestuur is gericht op het behouden van een gezonde organisatie. Dat betekent dat de NBvV, mede in verband met de jarenlange terugloop van leden, sommige zaken wat anders en met beleid moest inrichten. Bezuinigingen zijn nooit leuk. De contributie is niet van dien aard dat er met geld gesmeten kan worden. In de districten moest er dus geknepen worden, onder andere in de districtsbijdrage van de NBvV naar de districtskas toe. Dat vraagt een andere werkwijze in de districten van de besturen, onder andere bij het uitreiken van jubileumspelden. Heb daar alstublieft begrip voor; ook de districtsbestuurders zijn vrijwilligers die het zo goed mogelijk proberen te doen. Dat kan, vooral met uw hulp. Succes met uw kweek!

Een vergissing wordt pas een fout als je hem weigert te corrigeren.

In tegenstelling tot het vermeldde in de recente nieuwsbrief NBvV is de Algemene Vergadering niet op 9 mei, maar op **16 mei**.

Zwartkeellijster

© Rik Meerema

Gekte komt in vele vormen

Ieder jaar reizen honderden Nederlanders naar New York om daar 42 kilometer te gaan rennen. Alleen al voor deelname aan de marathon betaal je 315 dollar en dat terwijl je, als je dat persé wilt, die afstand ook prima over Nederlands asfalt kunt hollen waar je bovendien ook nog eens belasting voor hebt betaald. Pure gekte! Of die verzamelaar die in 2021 circa € 100.000,- betaalde voor een postzegel uit 1867 met een oorspronkelijke waarde van 25 cent. Je hebt toch al zeker vijf van die zegels nodig om tegenwoordig een brief te kunnen sturen. Ja, gekte komt in vele vormen en het kan altijd gekker. Wie een vijf uur durend en uit twintig gangen bestaand menu wil eten bij restaurant Daron Baehrel in New York staat tot vijf jaar op een wachtlijst. Meestal weet ik nog niet wat of waar ik morgen wil eten laat staan over vijf jaar.

Dus toen ik die zondagochtend om zeven uur in de auto stapte voor een reis van anderhalf uur maakte ik mijzelf wijs dat het niet zo heel gek was. Al een aantal dagen zat er een zwartkeellijster in de achtertuin van een huis in een dorp

in het noordoosten van Groningen. Zo'n plaats waar je, als je even doorrijdt, zo van de wereldkaart af valt.

Een autorit verder zag ik in de verte het dorp verloren liggen in de kale, sobere leegheid die het noordoosten van de provincie in mijn ogen in de winter zo kenmerkt. In het dorp en zeker in de wijk was er van een sombere leegheid niets te merken. Het was er meer dan opvallend druk. Voor het bewuste huis stonden zeker zestig vogelaars waarvan de ene helft langs het huis en de ander helft met kijkers en telelens dwars door de doorzonwoning een glimp van de vogel in de achtertuin probeerde te vangen. Kuddedieren als we zijn sloot ik mij bij de massa aan. Al snel kwamen er opgewonden kreetjes van de rechterkant van de groep. Men had de vogel in de kijker. Snel maakte ik een paar 'bewijsplaatjes' waarna de vogel snel weer verdween.

Wachtend op een beter shot zag ik een aantal vogelaars uit een steeg iets verderop komen. Nieuwsgierig wandelde ik ernaartoe. Het steegje leidde naar de achtertuinen van een aantal senio-

renwoningen. Daar was het beeld zo waar nog gekker dan voor op straat. Op een piepklein terrasje van één van de woningen stonden zo'n vijftientig vooral in het groen geklede mannen en vrouwen waarvan een deel op keukentrapjes. Wanhopig probeerden ze over de schutting in de tuin van de bewuste woning te kijken. Ik maakte een praatje met de eigenaar van het terrasje. Een buitengewoon aardige Groninger op leeftijd die veel schik had om al de ophef. Hij vroeg of ik zijn trap wilde lenen. Zo stond ik op een zondagochtend eind januari in een Gronings dorp op een wankel keukentrap achter een seniorenwoning over een schutting te loeren mijzelf wijsmakend dat dit niet zo heel gek was.

De zwartkeellijster is een zeer zeldzame dwaalgast (15 waarnemingen sinds 1980) die normaal gesproken op de Siberische taiga broedt en in het zuidwesten, zuiden en oosten van Azië overwintert.

Vogels op de Kilimanjaro

© Rik Meerema

Deel 1: een wandeling door zes ecologische zones op de Keniase berg Kilimanjaro

Een wandeltocht van zes dagen door zes ecologische zones op een berg die bestaat uit drie aaneengesloten stratovulkanen, ontstaan in de periode tussen 2,5 miljoen en 150.000 jaar geleden. Zes totaal verschillende zones, ieder met zijn eigen planten, vogels en overige dieren. Een berg als ecologisch eiland in de eindeloze savannevlaktes van Oost-Afrika. Zo'n vijftien jaar geleden vatten mijn vader, één van mijn broers en ik het plan op om de Kilimanjaro te beklimmen. We informeerden naar de mogelijkheden en begonnen met de voorbereidingen. Kort voordat we alles zouden bevestigen, werd mijn vader plotseling ernstig ziek door papegaaienziekte (psittacosis). Hij zou nooit meer helemaal de oude worden en het plan voor de tocht verdween naar de achtergrond.

In het voorjaar van 2025 besloot mijn oudste dochter dat zij haar derdejaars stage in de gezondheidszorg in een ziekenhuis in Tanzania wilde doen. In de aanloop naar haar stage spraken we over het plan van vijftien jaar eerder, een avontuur dat ook haar aansprak. We besloten dat ik tegen het einde van haar stage naar Tanzania zou reizen om vervolgens samen de Kilimanjaro te beklimmen. Zo vertrok ik in december 2025 van Schiphol met als bestemming Kilimanjaro Airport, Tanzania. Uiteraard hadden we ons goed ingelezen en voorbereid, zowel op de tocht zelf, het fysieke aspect ervan, als op geschikte kleding, voeding enzovoort. Als natuur- en vogelliefhebber en fotograaf verdiepte ik mij ook in wat we onderweg zouden gaan zien. Met ieder artikel dat ik las, werd ik niet alleen enthousiaster over het doel en het feit dat ik dit samen met mijn dochter mocht doen, maar keek ik ook steeds meer uit naar de route, de uitzichten, de verschillende zones en de planten, dieren

en vogels.

In dit artikel wil ik u als lezer meenemen door de verschillende ecologische zones en de vogels die in deze ecosystemen leven. Het fotograferen van vogels en dieren was daarbij een extra uitdaging. Normaal fotografeer ik vogels in de natuur vooral met een 600mm-objectief, maar het gewicht daarvan is zodanig dat ik dit niet mee de berg op wilde slepen. In plaats daarvan koos ik voor een veel lichter 300mm-objectief, wat betekende dat ik dichterbij de vogels moest komen om foto's van voldoende kwaliteit te kunnen maken.

Een kort stukje geologie

Om te begrijpen wat de Kilimanjaro tot zo'n bijzondere berg met unieke planten en dieren maakt, is enige kennis van de geologie van het gebied noodzakelijk. Dwars door Oost-Afrika loopt min of meer van noord naar zuid een breuklijn in de aardkorst. Langzaam maar zeker breekt Oost-Afrika (de Somalische plaat) los van de rest van Afrika (de Nubische plaat). Deze breuklijn staat bekend als de 'Grote Slenk' en vormt een langgerekt systeem van depressies, riftvalleien, breuken en

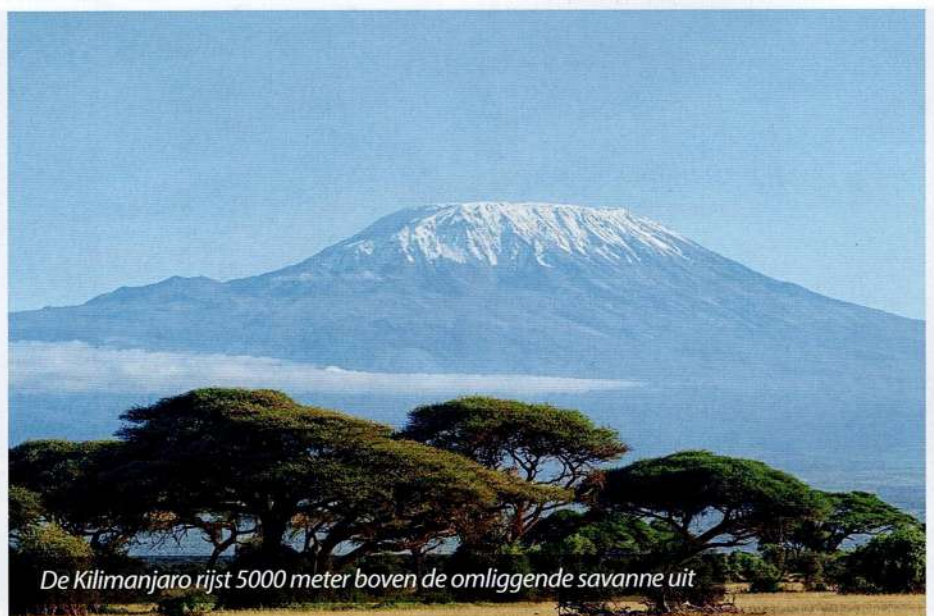
vulkanen dat zich uitstrekt van het Midden-Oosten, via Ethiopië, tot in Mozambique en Botswana.

Onder de aardkorst in deze regio wordt magma omhooggestuwd, wat de korst verhit en leidt tot vulkanisme. Verspreid langs deze breuklijn liggen veel actieve en slapende vulkanen. De meeste hiervan zijn zogenaamde stratovulkanen: hoge, kegelvormige vulkanen met relatief steile hellingen, opgebouwd uit gestolde lava en tefra.

De Kilimanjaro is een versmelting van drie dicht bij elkaar gelegen stratovulkanen: de Shira, de Mawenzi en de Kibo. De Shira is een uitgedoofde vulkaan met een volledig ingestorte krater. De Mawenzi is eveneens uitgedoofd, maar niet ingestort en vormt met 5.149 meter het op één na hoogste punt. De Kibo is met 5.895 meter boven zeeniveau (Uhuru Peak) de hoogste berg van Afrika. De ijskap van de Kibo bevat de enige gletsjers van Tanzania.

Een ecologisch eiland

De pieken van de Kilimanjaro zijn niet verbonden met een bergketen en verrijzen min of meer uit het niets vanuit de warme

De Kilimanjaro rijst 5000 meter boven de omliggende savanne uit

Driekleurglansspreeuw

en droge savannevlaktes eromheen. Deze vlaktes liggen op een hoogte van 700 tot 1.600 meter boven zeeniveau. De hoogte en geïsoleerde ligging van de Kilimanjaro beïnvloeden het weer in de omgeving en op de flanken sterk. Overdag stijgen helling stijgwinden langs de flanken op, terwijl 's nachts koude valwinden vanaf de toppen naar beneden waaien.

Daarnaast bevindt de berg zich in de intertropische convergentiezone: een semi-permanent lagedrukgebied dat als een gordel rond de aarde ligt, parallel aan de evenaar. Deze lagedrukzone ontstaat doordat door de tropische zonnewarmte lucht opstijgt, waardoor de luchtdruk daalt en de atmosfeer onstabiel wordt. Dit leidt tot frequente regenbuien, vaak vergezeld van onweer.

Door de combinatie van regen en kou op grotere hoogte ontstaan totaal andere biotopen dan in de omliggende savanne. Door de geïsoleerde ligging van de berg hebben zich hier gedurende honderdduizenden jaren van evolutie unieke soorten ontwikkeld die nergens anders voorkomen (endemische soorten). Dit geldt vooral voor planten, zoals *Dendrosenecio kilimanjari*, een metershoge plant uit

dezelfde familie als onze paardenbloem. Deze soort komt uitsluitend voor in de alpine zone van de berg en dan alleen in vochtige kloven met voldoende beschutting. De stammen worden beschermd door afgestorven rozetbladeren die dicht tegen de bast aan blijven zitten. In tegenstelling tot planten kunnen dieren zich beter tussen gebieden verplaatsen, en dit geldt zeker voor vogels. Daardoor zijn er relatief weinig endemische diersoorten op de berg. Toch zijn ze er wel

degelijk. Zo leeft in het heidelandschap boven de boomgrens (boven 3.000 meter) een kikker (*Strongylopus kilimanjaro*) die uniek is voor deze berg. De lobelia-honingzuiger (*Nectarinia johnstoni*) leeft uitsluitend in de alpine zones van Afrika's hoogste bergtoppen. Deze toppen liggen zo ver uit elkaar dat de soort in vier ondersoorten is verdeeld. De ondersoort *N. j. johnstoni* drinkt nectar uit de jaarrond bloeiende, metershoge bloemen van *Lobelia deckenii*.

Dendrosenecio Kilimanjari komt alleen voor op de Kilimanjaro

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Afrikaanse visarend

Lavaveld met alpine vegetatie

Lobelia deckenii bidet het jaarrond nectar

Tamboerijnduif

Lobelia honingzuiger

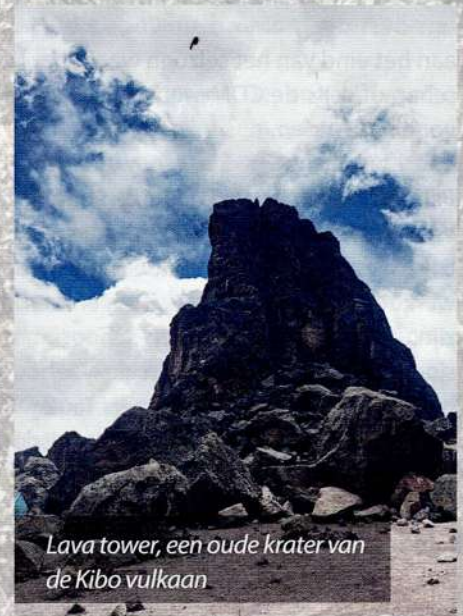
Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Savanne met baobab boom

Kilimanjaro honingzuiger

Lava tower, een oude krater van de Kibo vulkaan

Roodvleugelspreeuw, vrouw

Afrikaanse bonte kwikstaart

Alle begin is moeilijk...

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De actuele artikelen worden om de twee maanden, na bewerking door Jos Beijers, geplaatst in "Onze Vogels".

Joop Willink (†)

Gezonde spanning voor kweekseizoen

De kanariekwekers en ook veel kwekers van exoten en parkieten staan binnenkort weer voor een nieuw kweekseizoen. Er zijn echter ook kwekers van bepaalde soorten exoten en parkieten die reeds hun jongen op stok hebben. Voor de meeste kwekers echter moet het allemaal nog beginnen. Het is voor ons kwekers zoiets als voor kleine kinderen voor pakjesavond op Sinterklaasavond. We zijn vol (goede) verwachtingen ten aanzien van het kweekseizoen. We willen dit jaar extra ons best doen om goede vogels op stok te krijgen. Immers, aan het eind van het seizoen wacht het Nederlands kampioenschap of zelfs de COM-wedstrijd. Daar willen velen graag wat vogels inzenden.

Schoonmaken kooien en luizen bestrijden

Veel zal afhangen van de vogels die we in de broedkooi zetten. Die moeten in goede conditie zijn. Daaraan hebben we zelf gewerkt de laatste maanden. Zorg er voor dat de kooien schoon zijn. Zelf maak ik de kooien schoon met een Halamid-oplossing. Dit middel dat ook in de veehouderij wordt gebruikt; het ontsmet en gaat schimmels tegen. Daarna ga ik met een kwastje alle naden langs met een luisdodend middel. Maar ik heb de laatste jaren gemerkt dat dit niet voldoende is. Daarom behandel ik elke vogel apart met Home Shield, een luisdodend middel dat niet gevaarlijk is voor de vogels (en voor jezelf, wat ook erg belangrijk is). Het is een poeder dat je heel gemakkelijk tussen de bevedering van de vogels spuit. Het middel hebben we vorig jaar uitgeprobeerd en het werkt naar mijn mening (die wordt gedeeld door veel medeleden van mijn vereniging) bijzonder effectief. Ik gebruik onder in de kooi nog altijd scherp zand. Maar nu leg ik een krant er onder. Onder deze krant strooi ik ook wat Home Shield. Het is bekend dat eventueel aanwezige luizen graag wegkruipen onder iets wits. Ze trekken zich dus terug onder de krant en worden dan 'verteerd' door het poeder. Ik vergat aan te geven dat de kooien na elke behandeling goed moeten drogen. Wanneer alles gereed is gaan de poppen in de broedkooi. We gaan langzaam de hoeveelheid eivoer opvoeren en ook het licht en temperatuur wordt langzaam opgevoerd; dus we mogen aannemen dat de poppen tijdig broedrijp zijn. Na enkele dagen gooi ik wat nestmateriaal in de kooi en dan zul je zien dat een aantal poppen er als de kippen bij is en meteen gaat slepen. Zodra het nest bijna gereed is wordt de man bij de pop geplaatst. Deze is dermate broedrijp dat ze zich meestal meteen laat bevruchten.

Problemen

In enkele gevallen kan het gebeuren dat de pop de man weigert. Zelf doe ik dan de man een half uur voordat het donker wordt weer bij de pop en haal de man 's morgens als het goed en wel licht is weer weg. Dit kan soms een oplossing zijn. Lukt het niet, dan moet je een andere man proberen en in een heel enkel geval blijft een pop de man weigeren. Vorig jaar had ik zelf een dergelijke pop. Het was me in de vlucht opgevallen dat de pop volop met de mannen mee floot. Aanvankelijk dacht ik zelfs dat het een man was. Dat bleek niet het geval. Maar ze aanvaardde geen enkele man. Wel werden eieren gelegd. Ik heb eieren uit een ander nest, waarin een pop zes eieren had gelegd, wat ik wat veel vond, onder de pop gelegd. Ze heeft de eieren goed uitgebroed en de jongen prachtig groot gebracht. Maar in de tweede ronde was het opnieuw raak. Ook nu werd geen man geaccepteerd. Dat is jammer, maar kan gebeuren.

Niet te jong

Zorg ervoor dat de poppen die de broedkooi in gaan niet te jong zijn. Dat levert soms problemen op bij het leggen van de eieren. Legnood komt toch nog wel eens voor. We hebben de laatste jaren meerdere keren kunnen lezen hoe je dit oplost. Ik zal nog een keer beschrijven hoe ik het zelf oplos. Zodra een pop het nest gereed heeft en dan dik gaat zitten is het voor negentig procent zeker dat het dier legnood heeft. Dat kun je zien als je de pop uit de kooi neemt en de veren van de buik opblaast. De buik is erg opgezet. Ga vooral niet drukken, want dan gaat het ei stuk en de pop (meestal) dood. Ik neem het

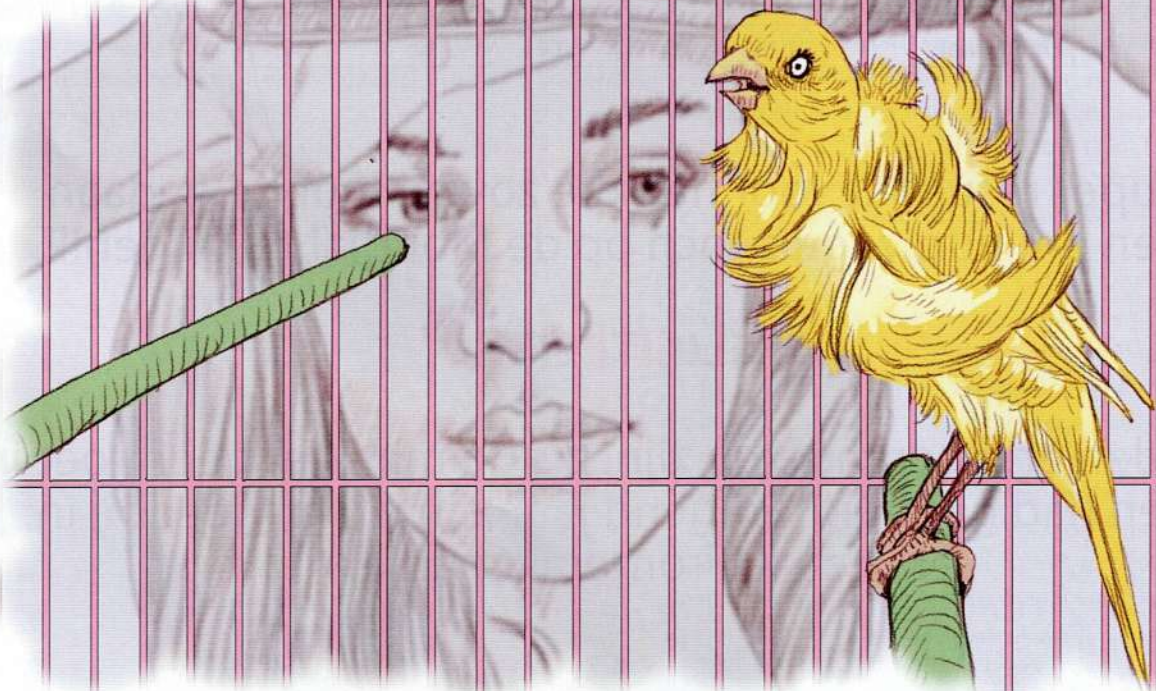
nest uit de kooi en laat een gloeilamp (peer) even branden. Dan leg ik de warme peer in het nest, zodat dit goed wordt verwarmd. Dan hou ik de pop met de aarsopening korte tijd onder een dun straaltje koud water. Je ziet dan meteen dat de aarsopening begint te trekken. Daarna zet ik de pop op het warme nest in een oude t.t. kooi en plaats het geheel op een warm plekje. Meestal ligt de andere morgen het ei in het nest. Zo niet, dan herhaal ik alles nog eens. In de meeste gevallen lukt het mij op die manier en de vogels en het ei te redden.

Eieren rapen

Zelf haal ik de eerste drie eieren uit het nest en vervang deze door kunstetjes. Bij het vierde ei leg ik de eieren terug en komen de jongen redelijk tegelijkertijd uit. Maar ik zie bij andere kwekers, die de eieren niet uithalen dat de jongen ook bijna tegelijkertijd uitkomen. Dus of het nodig is weet ik niet. Maar ik heb het vroeger zo geleerd en dan blijf je het doen. Nu volgt een spannende tijd. Zijn de eieren bevrucht? Komen de jongen

goed uit het ei? Groeien ze vooral in de eerste dagen goed? Het is een gezonde spanning die de sport aantrekkelijk maakt.

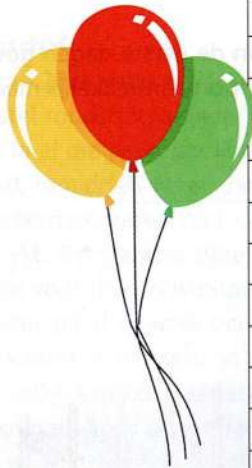
- mijn verzorgster en ik zitten aardig op een lijn met het gebruik van de krultang - henny

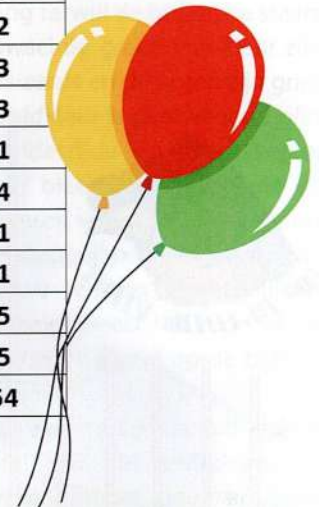
Mondial 2026 Marche de Famenne (België)

© Albert Zomer

Wij feliciteren de medailles winnaars van de Mondial 2026 gehouden in Marche de Famenne (België)

Namen	Goud	Zilver	Brons	Totaal
BAKHTIYARI FARZAN	5	1	3	9
BIJ, M VAN DER	1		1	2
DIETERICH, E	2	1		3
DOOREN, G V.	2	1		3
HEESAKKERS, P.A.H.M.	3	3	1	7
HERMANS, H W R	2			2
KABOORD, C P		2	1	3
KETTERIJ, A L VD	2			2
KROMMENDIJK, R C	2	1		3
MATHEUSEN, R	1		2	3
MEEUWSEN, M	1			1
SCHONEWILLE, R	3	1		4
SEPPENWOOLDE, W R		1		1
STRAATEN, J VAN			1	1
VELLINGA, G	2	2	1	5
WONDERGEM, A F	2	1	2	5
Eindtotaal	28	14	12	54

Een super resultaat voor hen die zoveel moeite gedaan hebben om hun vogels toch op de Mondial te krijgen!!!

GEFELICITEERD!

Het hadden er meer moeten zijn, als de minister geen roet in het eten had gegooid. Volgend jaar zijn wij er weer bij in:
Jerez de la Frontera (Spanje)

Dari en milocorn

© Redactie

Sorghum

Sorghum (*Andropogon sorghum*) heeft vele namen waaronder dari, milocorn, kafferkoren, negerkoren, milo, Sudan grass. Er zijn verschillende variëteiten die voor verschillende doeleinden worden geteeld. In de vogelliefhebberij zien we de rode variëteit (rode milo) en de witte variëteit (witte dari). De diameter van sorghum bedraagt circa 4 mm, zo'n beetje het formaat van een hennepkorrel. Sorghum behoort tot de familie van de gierstsoorten (gramineae).

Sorghum, milocorn, is een roodbruin gekleurd korreltje en bevat bitterstoffen (tanninen); dit zijn anti-nutritionele stoffen, looistoffen, die een minder goede smaak geven en bovendien de voerbenutting negatief beïnvloeden. Daarentegen heeft Sorghum een redelijk gunstig aminozuurpatroon. Dus is de kwaliteit van het eiwit vrij goed.

De witte sorghum heet witte dari en wordt wat vaker verbouwd in warmere gebieden omdat het beter bestand is tegen hitte en droogte. Witte dari bevat minder bitterstoffen dan sorghum.

In de intensieve legpluimveehouderij wordt de rode milocorn, afhankelijk van de prijs, soms ingezet als vervanger van mais. 'Nadeel' voor de verwerking van milocorn in plaats van mais is dat milocorn geen carotenoiden bevat en dus minder kleuring geeft van de dooiers van kippeneieren.

Witte dari daarentegen wordt ooit, afhankelijk van de prijs, ingezet in voeders voor vleeskuikens in plaats van mais omdat men in sommige gevallen niet staat te kijken op te geel vlees, veroorzaakt door carotenoiden.

Toepassing in zadenmengelingen voor grote parkieten, agaporniden, papegaaien en duifjes.

Herkomst: China, Soedan, Kenia, India, Frankrijk, Australië, Verenigde Staten.

Gemiddelde waarden:

Vocht	13,1%
Ruw eiwit	10,2%
Ruw vet	3,2%
Koolhydraten	69,6%
Ruwe celstof	2,0%
Calcium	0,03%
Fosfor	0,27%

Milocorn/sorghum

Witte dari

Milocorn

Een terugblik op twee internationale evenementen; De EE-show in Nitra en de Mondial in Marche en Famenne

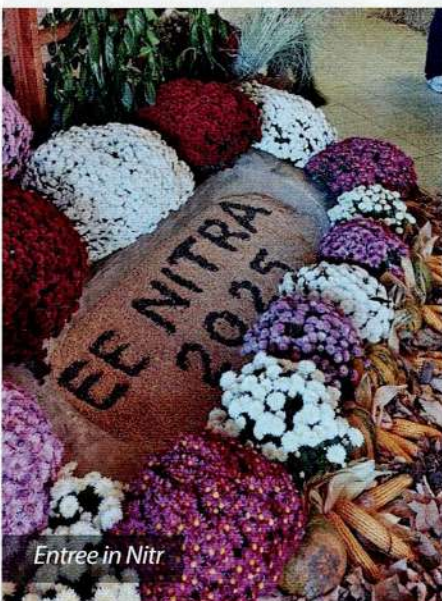
© Klaas Snijder

EE-Europashow Nitra Slowakije 7-8-9 november 2025

Na een lange pauze van zeven jaar (Vogelgriep en Corona) werd er eindelijk weer de driejarige EE-Europashow gehouden. Een enorm evenement met 23000 dieren verdeeld over de vijf secties: Konijnen, Hoenders, Sierduiven, Cavia's en Vogels. Ditmaal waren de Slowaken bereid gevonden om dit evenement te organiseren in Nitra. Heel jammer was de afwezigheid van KLN en NBS, slechts een dertigtal konijnen uit Nederland waren aanwezig. Een gemiste kans voor de Nederlandse fokkers. De Vogels waren vertegenwoordigd met 680 stuks, waarvan 230 uit Nederland, die door COM-NL getransporteerd werden met de bus van hoofdsponsor GARVO door de convoyeurs Piet Heesakkers en Martien Strijdveen.

De keuring

De keuring, onder leiding van Henk Jan-

Entree in Nitr

sen (Voorzitter Standaardcommissie EE sectie Vogels) verliep na wat aanloopproblemen vlot. Er werd gekeurd met het tablet keursysteem van de Belgische KBOF onder leiding van Jaak Aerts en dat werkte vlekkeloos. Rond 16.00 uur konden we de catalogus en de prijswinnaars uit het systeem halen. Per sectie (bijv. sectie D alle kleurkanaries) werd de Europa Champion aangewezen en per groep (bijv. groep D1, D2 enz. een Europa Master). Daarnaast werden er per klasse de drie besten aangewezen. Naast Duitse en Tsjechische keurmeesters waren er ook drie keurmeesters uit Nederland aanwezig: Willem Wijkhuizen (postuur), Johan Zwart (exoten) en Martien Strijdveen (kleine parkieten).

Champions en Masters

Het bleek al snel dat er veel Nederlandse winnaars waren.

Bij de stammen waren er 4 Champions en bij de enkelingen 5. De winnaars kregen daarvoor een bij de EE felbegeerde EE-medaille.

Sectie E: K. Seip, sectie G: W. Seppenwolde, sectie I: K. Snijder, sectie F: T. van Overmeeren (jeugd)

Bij de enkelingen sectie E: K. Seip, sectie G: W. Seppenwolde, sectie I: K. Snijder, sectie M: K. Teunissen, sectie F: T. van Overmeeren (jeugd)

De Europa Masters werden door de volgende Nederlanders gewonnen:

Stammen: D4: F1 T. van Overmeeren (jeugd), G1: W. Seppenwolde, I2: K. Snijder.

Enkelingen: D1: P. van Mourik, D5: E. van Helvoort, E3: G. Löwik, G1: W. Seppenwolde, I2: K. Snijder, M1: Balkema, F: T. van Overmeeren.

Proficiat, alle winnaars!

Een van de prijswinnaars

De show

Tijdens de openingsdagen was het smoordruk. Op vrijdag ging de show pas om 14.00 uur open, een wat ongevoond tijdstip, maar 's morgens om 8.00 uur stonden de eerste bezoekers al bij de kassa te wachten.... En op zaterdag leek het wel of heel Slowakije aanwezig was. Wat een mensen.....de sport leeft nog volop in voormalig Oost-Europa. Op zondag om 12.00 uur eindigde de show en konden de convoyeurs de vogels weer inkooien voor de terugreis. Piet en Martien vertrokken rond 17.00 u en waren de volgende ochtend rond 8.00 uur terug in Apeldoorn. En daarmee was een fantastisch evenement weer ten einde gekomen.

Polen 2028

De volgende editie wordt in 2028 in Polen gehouden. Hopelijk dat de Nederlandse inzenders dan weer evenveel succes mogen hebben.

COM Mondial in Marche en Famenne België 16-17-18 januari 2026

Onze Belgische vrienden waren aan de beurt voor de organisatie en ieder was gespannen over het resultaat. Het is immers bepaald geen geheim dat de Belgische vogelbonden niet op één lijn zaten. Over het resultaat kunnen we kort zijn: gigantisch! Wat een mooie en goed georganiseerde show hebben we mogen ervaren. Ieder was vol lof en des te jammerder was het dat wij Nederlanders zo gedwarsboomd werden door de vogelgriep. Ruim 1800 vogels hadden naar België af moeten reizen, maar daar stak onze minister een stokje voor. Een verzameltransport was niet mogelijk, alleen een individueel transport met de daaraan gekoppelde hoge kosten voor elke deelnemer.

Succes van de Nederlandse kwekers

Desondanks, sneeuw en ijzel trotserend, zijn een 19-tal Nederlandse kwekers afgereisd naar België en niet zonder succes. 54 prijzen: 28 x Goud, 14 x Zilver en 12 keer Brons. Niet verwonderlijk dat er veel blij gezichten te vinden waren rondom de stand van Nederland, waar Piet Heesakkers en Martien Strijdeven klaar stonden met een bakje koffie of iets sterkers.

De show

Het was druk op de Mondial. Heel blij gezichten op de grote vogelreünie waar niet alleen vogels bekeken worden, maar ook vogelvrienden elkaar weer tegenkomen. Tussen de stellingen wordt heel wat af gediscussieerd en sterke verhalen opgehaald.

3.8 mm voor kleurgrasparkieten

Zo leer je heel veel van elkaar, zoals de Nederlandse fokker die een kleurgrasparkiet gediskwalificeerd zag worden, omdat de ring te groot was. Wij zijn gewend om met 4.0 mm te ringen, maar de Belgen ringen de (steeds kleinere) kleurgrasparkieten met 3.8 mm, een maat, die de NBvV niet in haar gamma heeft. Om dit op te lossen heeft de gealarmeerde Albert Zomer ter plekke

gebeld met de leverancier en 3.8 mm laten opnemen in de bestellijst. Vanaf heden dus verkrijgbaar.

Congres

Op zaterdag is altijd het congres van de COM en OMJ. Rein Grefhorst en Klaas Snijder bezoeken jaarlijks de (vaak lange) COM-jaarvergadering namens COM-NL.

Normaliter een weinig bijzondere vergadering, zoals ook dit jaar (her)verkiezingen van COM-OMJ bestuursleden; Jorge Quintas sectie E, Riccardo Rigato (sectie G en H), Pierre Channoy (sectie I, J, K en N).

En bij de bestuursleden COM: Bernardo Williamson (vice vz), Marie-Christine Lefébre (vice sec). Een nieuwtje was de aankondiging dat Bernardino na 52 jaar afscheid gaat nemen van het bestuur.

Statuten

Het venijn zat echter bij COM-Italia (en de FOI) die al een tijdje op oorlogspad is. Op donderdag voor de show, als een kanonslag bij heldere hemel, werd de COM (in de persoon van Albert Zomer) gedaagd om de volgende dag voor het gerecht te komen. De Italianen eisten van de rechter dat er tijdens het congres geen besluiten genomen mochten worden betreffende de voorgestelde Statutenwijziging. De rechter oordeelde echter dat de daging veel te laat werd ingeleverd en later behandeld gaat worden. Een schandelijke actie van Italië om dit tijdens de show zo te spelen. Helaas duurt deze vete al een tijdje, hetgeen de COM heel veel geld kost. De statutenwijziging zou echter ten koste

gaan van de Italianen wanneer die mogelijk in de toekomst de COM weer voor het Gerecht dagen. Het zou wellicht verstandig zijn wanneer beide partijen nader tot elkaar komen en de strijd staken. De hobby is met de strijd totaal niet gediend. NB: De statuten zijn voor nu aangenomen en wanneer de rechter het toestaat gaan de nieuwe statuten in werking.

OVO

Goed nieuws was er voor Kanarie specialclub OVO die in 2026 het COM Europees Kampioenschap Kleurkanaries mag organiseren. Succes alvast.

Geslaagde Keurmeesters

Nederland heeft er weer een drietal COM-keurders bij. De heren Hemme, Tripker en Rijers voor de sectie E. Proficiat!

Gala-avond

De Gala-avond had een klein Nederlands tintje. Martien Strijdeven ontving zijn convoyeursspel voor 5 x convoyeur uit handen van Albert Zomer. (Volgens Martien was het al de zevende! keer :)

Spanje 2027

De volgende Mondial wordt gehouden in Jerez de la Frontera gelegen in het zuiden van Spanje tegen de Portugese grens aan. Dat wordt een hele trip voor onze convoyeurs. We kijken er nu al naar uit en zullen volgend jaar weer gaan kijken én hopelijk ook zelf weer meedoen.

In de keuken van... SOVON in Nijmegen

In de vogelwereld bekend van het vogels tellen...

© Henk Branje

SOVON is een vereniging, opgericht in 1973 en heeft circa 5000 leden. Leden krijgen het tijdschrift 'Sovon nieuw' en hebben inspraak in de koers van de vereniging. Het hoofdkantoor is gevestigd in Nijmegen en een kleinere vesting in Leeuwarden. Eén persoon heeft z'n kantoor op het eiland Texel. In totaal telt Sovon zo'n 80 beroepskrachten. Een gedeelte van de beroepskrachten werkt op de twee kantoorlocaties, maar een groot gedeelte doet veldwerk. Sovon heeft een netwerk van 7000-8000 vrijwilligers die in het hele land actief zijn.

Op kantoor houdt men zich bezig met het coördineren van de vogeltellingen en het voorbereiden van veldonderzoek. Momenteel is men met name bezig met het voorbereiden van het komende broedseizoen zoals het voorbereiden van cursussen voor de vrijwilligers.

Het veldwerk vindt met name plaats in het broedseizoen. Verder bij de verschillende tellingen zoals de watervogeltellingen in de winter (september tot april).

Andere wereld

Sovon kijkt naar Nederlandse in het wild levende vogels. De interesse van Sovon houdt op bij het vogelgaas. Er zijn in feite geen contacten tussen Sovon en de NBvV. Wel zijn er bij Sovon vrijwilligers die zelf siervogels hebben en lid zijn van de vogelbond.

Maar Sovon krijgt ook te maken met vogels die uit avicultuur ontsnapt zijn. Zo kun je bijvoorbeeld denken aan een ontsnapte kanarie of grasparkiet, maar ook aan de kolonies verwilderde halsbandparkieten (in de randstad) en nijlganzen. Op een gegeven moment komen soorten als de halsbandparkiet en nijlgans bij de tellinglijsten van Sovon terecht. Dat gebeurt natuurlijk niet met een dwaalgast als de onlangs op Texel gesignaleerde brileidendeend of een verdwaalde notenkraker of met een ontsnapte agapornis.

Hoofdtak

Hoofdtak van Sovon is het in kaart brengen van vogels die in Nederland in het wild voorkomen. Men kijkt naar veranderingen in aantallen van een bepaalde vogelsoort en naar veranderingen in verspreiding van vogelsoorten door de jaren heen.

Dit alles wordt in kaart gebracht en jaarlijks gepubliceerd.

Waar worden activiteiten van Sovon van betaald?

Sovon krijgt geen subsidies. Een gedeelte van het geld (ongeveer de helft) genereert Sovon uit opdrachten van overheid, bijvoorbeeld de tellingen. Onze overheid is verplicht om de natuur in Nederland goed te monitoren (Europese vogelrichtlijn) en het

eigen natuurbeleid te toetsen. Ook vogelbeschermingsclubs als Vogelbescherming geven ook ooit opdrachten. De andere helft van inkomsten komt uit andere opdrachten, bijvoorbeeld van terreinbeheerders (gemeente, provincie) of van onderzoeksprojecten (bv samen met universiteit).

Wat ziet Sovon in vogelland gebeuren?

Wat we aan veranderingen zien in Nederland verschilt per vogelsoort en per leefgebied.

In boerenland nemen bijvoorbeeld de aantallen vogels en vogelsoorten af, met name ten gevolge van het intensieve grondgebruik waardoor habitats verdwijnen en vogelsoorten niet altijd meer hun soorteigen voedsel kunnen vinden. De bossen in ons land worden gevarieerder hetgeen ten goede komt aan bijvoorbeeld de verschillende spechtsoorten die in aantal toenemen.

Met de moerassen gaat het in Nederland ook goed; dat komt onder andere omdat er meer moerasgebied bijgekomen is in ons land.

Ook zijn de levensomstandigheden in Afrika beter geworden. In de Sahel bijvoorbeeld valt tegenwoordig meer regen; hoe meer water er aanwezig is hoe beter het met de vogels gaat.

Vogels reageren heel snel op veranderende leefomstandigheden. In tien jaar tijds kan een populatie bijvoorbeeld verdubbelen of halveren.... Of zelfs vertienvoudigen, zoals bij de ganzen het geval is.

In stedelijk gebied (bebouwde kom) nemen met name de aantallen zogeheten struikbroeders af. De in avicultuur bekende groenling heeft veel last van de ziekte 'het geel'. (trichomoniasis). De groenling is blijkbaar gevoelig voor deze aandoening in tegenstelling tot de putter die er veel minder last van heeft. De zaad etende putter komt steeds vaker voor in ons land, bijvoorbeeld in nieuwbouwwijk

ken en randen van steden; hij kan onze winters goed verdragen en dan nog voldoende zaden vinden.

Onze bekende merels veren krabbelen weer iets op van de klap van het usutu virus. In 2016 werd de ziekte voor de eerste keer vastgesteld; in enkele jaren stierf 1/3 van de merelpopulatie.

Brileider

Het voorkomen van de bekende TV-persoonlijkheid, de brileend die dit jaar bij Texel is aangetroffen. Daar heeft Sovon in feite niets mee van doen, maar ziet daar ook ontwikkelingen in. Bijvoorbeeld steeds vaker 'vreemde' vogels die naar ons land toe komen waaien. Ook in het geval van de brileider betreft het een vogel die verdwaald is en vanuit Alaska hier op de een of ander manier terecht gekomen is.

Zijn er ontwikkelingen in aantallen en soorten dwaalgasten, dan neemt Sovon die wel mee. Men houdt de meldingen van dwaalgasten dus zeker in de gaten en kijkt men of er trends te ontdekken zijn. Zo zien we de laatste jaren vaker groepjes vale gieren die hiernaartoe komen vliegen, iets wat voorheen nooit het geval was.

Tellingen

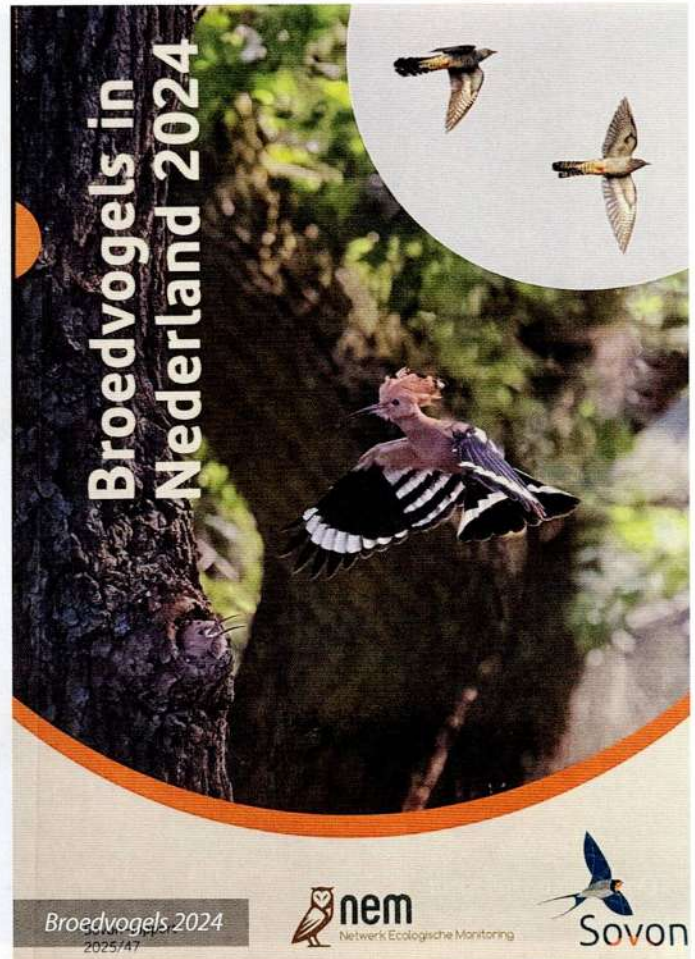
Om een goed inzicht te krijgen in aantallen vogels en ontwikkelingen in aantallen en voorkomen van soorten vogels worden verschillende soorten tellingen georganiseerd.

Al deze tellingen geven elk jaar een duidelijk beeld van de hoeveelheden vogels van de verschillende soorten, maar welke tellingen zijn er?

Broedvogeltelling

Bij de jaarlijkse broedvogeltelling wordt in een bepaald gebied vastgesteld welke en hoeveel vogels van een bepaalde soort daar broeden. Dat tellen doet men met name op gehoor. Broedende vogels laten zich doorgaans niet zien, maar wel horen!

In het jaarlijks verschijnende Sovon rapport 'Broedvogels in Nederland' wordt het reilen en zeilen van de verschillende Nederlandse broedvogels kort omschreven terwijl je in grafieken kunt zien hoe de populatie van een bepaalde soort zich ontwikkeld heeft in de loop der jaren. Zo zie je de populaties van de kleine, middelste en grote bonte specht, zwarte specht en draaihals zich de laatste tien jaar flink positief ontwikkelen terwijl die van de tapuit, ringmus en

kleine barmstijf flink onderuitgegaan zijn.

De vrijwilligers die deelnemen aan de broedvogeltelling moeten natuurlijk goed de verschillende soorten zang kunnen onderscheiden. Dat kunnen ze onder andere leren met behulp van Cd's met vogelgeluiden. Of ze krijgen 'les' van ervaren vrijwilligers. Sovon geeft daarnaast online herkenningcursussen. Als aspirant vrijwilliger heeft Sovon graag mensen die wat vogels kennen qua uiterlijk en/of geluid. Je kunt je bij Sovon melden als vrijwilliger wanneer het je leuk lijkt om je eigen regio in kaart te brengen.

Trekvogeltellingen

In najaar gaan vrijwilligers op diverse telposten staan om overvliegende trekvogels te tellen. Veelal vliegen trekvogels langs de kust (omdat ze tijdens de trek niet graag over grote watervlakten vliegen). Langs de kust zijn er dus verschillende trekposten. Maar ook op andere plekken in Nederland waar veel vogels overvliegen. Bijvoorbeeld langs Oostvaarders dijk of plaatsen langs rivieren. Ook rivieren vormen voor trekvogels een barrière in het landschap. Vaak staan dezelfde vrijwilligers vele ochtenden achter vogels te tellen. Vogels tellen tijdens de vlucht is 'hogeschool vogels herkennen'. Je moet in silhouet en vluchtbeeld een bepaalde vogelsoort kunnen herkennen, al of niet met behulp van een kijker. Overigens hoeft je geen examen te doen om vogelteller te worden.

Ooievaars op trektocht

Watervogeltellingen

Van september tot april worden door groepjes in heel Nederland de aantallen watervogels geteld. Ons land wordt daartoe in stukken verdeeld die watervogeltellers krijgen toebedeeld. Gewapend met verrekijker en papieren trekken de tellers door hun toebedeelde gebied.

Voor 'watervogel tellers' organiseert Sovon cursussen; hoe groepen vogels verantwoord tellen. Watervogeltelling geschiedt dus in een afgebakend gebied op basis van zicht.

Tuintellingen

Het jaar rond vinden er tuintellingen plaats die Sovon organiseert, samen met andere stichtingen. Deelnemers krijgen een protocol volgens hetwelk zij de telling moeten uitvoeren.

In een broedseizoen worden in principe tien tellingen verricht in een bepaald gebied; tussen elke telling zitten minimaal tien dagen. De gegevens worden op een app ingegeven. Tien tellingen geven een goed totaalbeeld van de soorten en hoeveelheden broedvogels in een bepaald gebied.

De nationale tuinvogeltelling is wezenlijk anders. Deze wordt georganiseerd door de Vogelbescherming. Het is een eenmalige telling die uitgevoerd mag worden door iedereen die mee wil doen. Wetenschappelijk heeft de nationale tuinvogeltelling slechts beperkte waarde. Het is een momentopname, een telling die door te veel leken wordt uitgevoerd die de telling niet altijd correct uitvoeren.

Maar de telling wakkert vaak interesse in vogels aan. De waarde voor Sovon is echter beperkt.

Nestgegevens

Een werkgroep die nestgegevens verzamelt en deze gegevens doorgeeft aan Sovon door. Het betreft hier geen specifieke tellingen. Maar men werkt met nestkaarten (vermelden van onder andere aantal eieren; aantal grootgebrachte jongen). De werkgroep werkt ook samen met het Nederlandse vogeltrekstation. (Dit is de organisatie die de vogelrings aanstuurt). Aan de hand van de ringen van vogels die door vogelrings zijn gevangen kun je zien of vogels de winter overleven. Op basis van nesttellingen weet je wat er geboren wordt.

Zo kun je bij goede broedsuccessen (uit gegevens uilenwerkgroep) en overleving (uit gegevens vogelrings) kun je concluderen of een populatie groeit dan wel afneemt.

Heeft de vogelgriep invloed op de activiteiten van Sovon?

Wel degelijk! Bij sommige soorten ziet Sovon grote dalen in aantallen. Zo is het aantal slechtvalken (de slechtvalk eet dode watervogels) flink afgenomen. Men heeft veel dode slechtvalken gevonden. Men stuurt dergelijke dieren op naar het Dutch Wildlife Health Center (DHWC) voor onderzoek. Ook ziet men in de natuur vaak slechtvalken die verschijnselen van vogelgriep vertonen.

Sovon monitort wat er gebeurt: welke vogelsoorten zijn slachtoffer en wat voor effect heeft de vogelgriep op de aantallen. Tientallen

soorten, met name watervogels als brandgans, smient, grauwe gans en kraanvogel zijn gevoelig voor vogelgriep. Inmiddels is bij meer dan zeventig soorten vogels vogelgriep vastgesteld. De verschillende soorten gaan niet allemaal dood bij een besmetting

Verspreiding van vogelgriep is wereldwijd en komt met golven; het is een seizoen ziekte onder watervogels die hier overwinteren. Ook bij vogels die hele jaar in Nederland aanwezig zijn blijft de griep onder de vogels aanwezig. Vorig jaar waren er relatief weinig problemen met vogelgriep; dit jaar des te meer. De vogelliefhebbers in ons land hebben dit de afgelopen winter aan den lijve ondervonden omdat tentoonstellingen en vogelmarkt landelijk verboden werden! Overigens vindt ondergetekende het vreemd dat we onze siervogels binnen moeten houden en bijeenkomsten verboden, terwijl nooit vogelgriep is vastgesteld bij siervogels. En dat terwijl voor katten, die blijkbaar met vogelgriep besmet kunnen worden (en dus de ziekte kunnen verspreiden wanneer ze met vogelgriep aangetaste vogels aanvreten) geen 'ophokplicht' geldt. Blijkbaar legt een kat meer gewicht in de schaal van de overheid dan een kanarie....

Vogelgriep is een virus dat zich met name via water goed verspreidt. Concentraties van vogels, bijvoorbeeld van vogels tijdens de trekperiode zijn 'ideaal' voor het vogelgriepvirus. Vandaar ook dat veel watervogels veel problemen met vogelgriep ondervinden.

Vogelgriep is een zoönose wat betekent dat ze in principe ook op mensen overgebracht zou kunnen worden. Het goed in beeld hebben van de situatie in ons land is dan ook heel belangrijk. Vogelziekten zijn de laatste tien jaar een wat groter 'onderwerp' voor onderzoeksvragen bij Sovon geworden omdat de overheid goed op de hoogte wil blijven van eventuele gezondheidsrisico's voor (wilde) dieren en mensen.

Raakvlak met 'ons' soort liefhebbers

Sovon heeft altijd nieuwe vrijwilligers nodig. Met name mensen die

Koppel nijlganzen met kuikens

al wat thuis zijn met vogels en die bijvoorbeeld Europese vogels en/of hun gezang kunnen herkennen.

Vandaag de dag moet Sovon wat meer moeite doen om aan nieuwe vrijwilligers te komen. De gemiddelde leeftijd van de vogeltellers blijft rond 60 jaar hangen. Dat is best wel logisch, want wie heeft er tijd om dagenlang vogels te tellen wanneer z'n aantal vakantiedagen beperkt is...

Graag doet Albert de Jonge een oproep aan lezers van 'onze vogels'. Heb je interesse gekregen na het lezen van dit artikel, neem dan contact op met Sovon (sovon.nl).

Overigens mag ik de lezer attenderen op de grote hoeveelheid informatie over onze Nederlandse vogels die op de site SOVON.NL te vinden is.

Volop grauwe ganzen in onze winter

Zebravink gekeurd

© Peter Wijgerde

Zebravink masker bruin

De benaming "masker" is gekozen op voorstel van Wim Beckman (auteur "Handleiding voor de zebravinkkweker" 1968) omdat hij had waargenomen dat het eumelanine werd verborgen oftewel gemaskeerd. De eerste benaming was dan ook zwartmasker en bruinmasker, wat medio 1992 is gewijzigd in masker grijs en masker bruin.

Wanneer de masker bruine zebravink is ontstaan is niet helemaal duidelijk. Dat zal hoogstwaarschijnlijk eind jaren 70 zijn geweest, want in de eerste standardeisen voor Zebravinken van 1965 en ook in het vervolg daarop in 1972 waren ze nog niet opgenomen. Pas in 1985 werd de eerste "bruinmasker" ingezonden op de Bondsshow te Breda door Wout Voogt. (Kooi nr. 4533 89 pnt. Goud)

Het was al wel bekend dat deze eraan zat te komen, maar eerst moest er een natuurlijke hindernis worden opgelost. Er moest namelijk eerst een "crossing-over" plaatsvinden. Zoals in "Handleiding voor de zebravinkkweker" (1968) van Wim Beckman stond vermeld: Omdat we hier te doen hebben met gekoppelde factoren in het geslachtschromosoom kan een crossing-over alleen maar optreden bij de twee X-chromosomen van de man.... De twee chromatiden waaruit een chromosoom bestaat breken en hechten zich weer aan een, maar met de verkeerde uiteinden aan elkaar.

Omdat de natuur ook wel eens een steekje laat vallen, kijk om je heen, was dus het wachten daarop. Hoe verder deze factoren "bruin" en "masker", uit elkaar liggen, hoe groter de kans is dat het gebeurt. Het is dus gebeurd en we hadden weer een kleurslag waar we onze ziel en zaligheid in konden uitleven, maar!!

Het was geen voorspoedige geboorte er waren de nodige opstartproblemen. Het was geen aansprekende kleurslag, meer een fletse verschijning met sterk geredu-

ceerde wangvlekken en flanktekening. Zeker in vergelijking met hun grootste concurrent de "zwartmasker", die wel uitdagende en aantrekkelijke contrasten tussen kleur en tekening toonde. Een ander minpunt was dat de jongen door hun ouders zeer slecht werden grootgebracht. Naar later bleek was de oorzaak hiervan dat de keel- en tongtekening, waarmee de ouders door deze ritmisch te bewegen worden gestimuleerd om de jongen te voeren, bijna kleurloos was. Dus nauwelijks stimulatie om te voeren met als gevolg het afsterven van de jongen. Gelukkig is dat probleem, na een aantal generaties, een stuk minder geworden.

Wat heeft deze combinatie tot gevolg in de bevedering?

Door de bruinmutatie kan het oorspronkelijk zwarte eumelanine slechts uitoxideren tot bruin eumelanine. Door de maskermutatie wordt het eumelanine in kop, rug- en vleugeldek bijna totaal gereduceerd. De in rug- en vleugeldek ook aanwezige geringe hoeveelheid roodbruin phaeomelanine wordt ongeveer voor de helft gereduceerd. Waardoor er een warm roomkleurig rug- vleugeldek overblijft met een iets roze waas. Dezelfde kleur die de flanken van de pop moet bezitten. In het onderlijf is de reductie van het phaeomelanine totaal, wat een zuiver wit onderlijf geeft.

In de tekening wordt het eumelanine ook gereduceerd, maar door de grote hoeveelheid hiervan heeft dit uiterlijk minder invloed. Wat hierbij sterk opvalt is de sterke reductie van het phaeomelanine in de wangvlekken en de flanktekening. Maar de kleuromschrijvingen zoals omschreven in de standardeisen; respectievelijk oranjebruin voor de wangvlekken en diep oranjebruin voor de flanken zijn zeker haalbaar.

In een omschrijving van de kleuruiting en het kweekadvies, bij een bleekrug en

zeker bij een masker, duiken altijd vaste begrippen als "zwartoog", "roodoog" en "roze waas" op.

- De "zwartoog" toont vaak een koud opgebleekt rug- en vleugeldek en een grauwe kopkleur. Verder is de zwartgrijze tekening sterk opgebleekt. Het is de niet gewenste TT-vogel.

- De "roodoog" is de fraaie vorm met de omschreven kleur en tekening.

- De "roze waas" is de samengestelde kleur van het restantje bruine eumelanine en de kleine hoeveelheid phaeomelanine in het rug- en vleugeldek. Deze hoeveelheid phaeomelanine bepaalt de uiteindelijke kleuruiting. Door deze, door middel van selectie, te verhogen komt het roze waas nog beter tot zijn recht. Bij een erg diepe warme roomkleur, wat we vooral regelmatig zien bij een masker bruine pop, kan men deze reduceren tot een goed niveau door er een zwartoog in te kweken.

Kwaliteit verbeteren

Hoe kunnen we de kwaliteit van een masker bruine behouden of verbeteren? Om dat te ondernemen is het belangrijk om de meest voorkomende problemen te inventariseren. Qua kleur zijn dat de kleurdiepte van het rug- en vleugeldek. Deze mist de warme roomkleur of is flets en koud van kleur. Zowel bij mannen als poppen, met daarbij bijna altijd het missen van het roze waas. Bij de poppen komt daar dan ook nog de flankkleur bij die hetzelfde kleurbeeld moet tonen, wat een specifieke graadmeter voor de basis-kleur is. Bij de mannen zien we regelmatig dat er een duidelijk verschil is tussen de kopkleur en de mantel-/vleugeldek-kleur, dus het tonen van een kop-/necscheiding. Vooral als deze fraaie wangvlekken en flanktekening bezitten. Dit is absoluut niet toegestaan en staat ook zo bij de keurtechnische aanwijzingen omschreven: "een goede rug-/ vleugeldek-kleur, met een wat mindere wangvlek- en flankkleur heeft de voorkeur boven een

goede wangvlek- en flankkleur met een wat mindere rug-/ vleugeldekking.

Qua tekening; in de eerste plaats dus de bleke kleur van de wangvlekken en flanktekening, bijna altijd in combinatie met een fletse en koude rug-/vleugeldekking zoals hierboven benoemd. Ook een onvoldoende kleurdiepte van de eumelaninetekening die grijsbruin is terwijl deze donkerbruin moet zijn

De oplossing? Schakel de bruinmutatie in. Niet zomaar een willekeurige bruine die je misschien als reserve op de kooi hebt, maar een hele specifieke. Als je een bruine man gebruikt moet dat een fysiek sterke vogel zijn met een meer dan goede tekening qua kleur en vorm. De bruine lichaamskleur moet zo egaal mogelijk warm bruin zijn zonder de neiging kleurdiepte te bezitten. Als je een bruine pop gebruikt; moet dat fysiek een prima vogel zijn, op die manier sla je twee vliegen in één klap. Wat kleur betreft gelden dezelfde voorwaarden als bij de man. De tekening moet prima van kleurdiepte zijn en ook een prima vorm tonen. Een afwijkende vorm van de tekening is bij een masker bruine pop veel confronterender zichtbaar dan bij een bruine. Als het mogelijk is kijk ook welke kwaliteit van tekening de broers tonen. Gebruik als partner altijd de beste masker bruine, op je kooi aanwezig of beschikbaar.

De uitkomsten voor bruin X masker bruin zijn bruine mannen split voor masker en bruine poppen. Uit de koppeling masker bruin X bruin is dat bruine mannen split voor masker en masker bruine poppen.

De jonge mannen uit beide koppels daarna weer koppelen aan een masker bruine pop. Deze jonge mannen zijn al na een paar maanden inzetbaar voor de kweek en hebben vaak een hoog bevruchtigingspercentage. Poppen goed uit laten groeien voor je ze inzet voor de kweek. Met als uitkomst; bruine mannen split voor masker, masker bruine mannen, bruine poppen en masker bruine poppen.

Bij de koppeling van een masker bruine man aan een bruine pop kun je direct al aan de jonge masker bruine poppen zien wat het effect is geweest van deze paring. Bij de andere koppeling moet je

eerst nog een broedsel afwachten voor dat je de resultaten kunt beoordelen. Bij deze opzet gaat het om de kwaliteit van de jongen, niet om de aantallen. Als je kwalitatief goede kweekkoppels masker bruine kunt opzetten is het inkweken van bruin nog maar sporadisch nodig, dat is afhankelijk van je eigen beoordeling of van de resultaten op de show.

De vogel op de afbeelding

Nu we deze informatie hebben doorgenomen is het tijd om de vogel op de afbeelding te beoordelen. We beginnen met de fysieke eigenschappen. Fysiek gezien qua type en onderlinge lichaamsverhoudingen is het een prima vogel. De kop en snavelvorm is goed. De presentatie is minder. Het is natuurlijk een afbeelding, puur een momentopname maar toch. Mogelijk dat deze pas voor de eerste keer op een dergelijke zitstok zit, maar hem moet geleerd zijn dat hij een houding aanneemt zodra hij aandacht krijgt tijdens een keuring. Dat is een verantwoordelijkheid van de eigenaar en veel belangrijker dan de meeste inzenders beseffen. Ook de kwaliteit van de bevedering is niet optimaal, deze is pluizig en kan beter aansluiten.

Volgende punt is de beoordeling van de lichaamskleur. In de mantel is deze goed te noemen, echter de kopkleur kan meer de warme roomkleur met de iets roze waas tonen zoals in de standaard gevraagd. Deze zou dan beter aansluiten bij de kleur van de mantel. Nu kun je, zeker met deze proporties, een kleurscheiding waarnemen. Overigens wel logisch gezien de prima kwaliteit van de wangvlekken en de flanktekening. Een ander punt van aandacht is de kleuregaliteit van het vleugelde. Hier zie je dat de buitenvlagen van de vleugelpennen duidelijk dieper van kleur zijn. Iets wat niet maskereigen is, vaak een toonbeeld van egaliteit in dit onderdeel van de bevedering, maar vaak een eigenschap van een bleekrug.

Het laatste punt ter beoordeling is de tekening. Het onderdeel waar nog het meest te halen is in de kwaliteitsverbetering van de zebravink in zijn totaliteit.

Qua type en kleuruiting komen we regelmatig zebravinken tegen die daarin uitblinken en waar de laatste jaren ook veel aandacht voor is geweest. Natuurlijk komen we ook zebravinken tegen met een uitmuntende tekening maar dat is maar sporadisch. De beoordeling van de vorm en kleurdiepte van de wangvlekken en flanktekening is prima zoals eerder gememoreerd, maar niet zo vreemd gezien de eerdere opmerkingen over de bleekrug kenmerken. De kleurdiepte van de oog- en snavelstrepen en die van de staarttekening is prima. Alleen de vorm laat veel te wensen over. Deze kan, wat betreft de oog- en snavelstreep, strakker en completer en ook de zone daartussen is niet zuiver wit. De staartblokken moeten meer recht blokvormig zijn en gelijkmatiger van vorm. Daarbij zijn ze ook niet compleet aanwezig. Van de borststreep is nauwelijks iets waar te nemen. Dat zou zeker meer moeten zijn, ondanks deze hoek van de afbeelding. "De borststreep loopt over de volle breedte van de borst, moet scherp en regelmatig zijn en over de volle borstbreedte even breed zijn". Om toch positief te eindigen; de stippen in de flanken zijn goed van vorm en prima verdeeld.

Deze vogel zal in zijn tijd best goed hebben gescoord. Een indicatie hiervan is het feit dat er een fraaie afbeelding van is gemaakt, lof aan de fotograaf. Dat is ook logisch want niet alleen de perfecte vogel wordt kampioen, bijna altijd is het die vogel met de minste aanmerkingen.

Waarom kunnen overjarige kanaries na de rui anders zingen dan voor de rui?

Deel 1: 'Open ended vocal learner'

© Jaap Plokker

Ook wel eens geconstateerd dat het lied van een aangeschafte kanarie na een jaar anders was dan toen je hem kocht? Je bent niet de enige. Ter illustratie twee voorbeelden uit de vele ervaringen die ik de afgelopen jaren hoorde: een zangkanariekeweker was vanwege ziekte genoodzaakt met de hobby te stoppen. Zijn vogels verdwenen deels naar een opkoper en deels naar een bevriende kweker. Gelukkig ontwikkelde de ziekte zich ten goede en kon de kweker niet alleen de hobby weer oppakken, maar ook bij de bevriende kweker vogels uit zijn oude kweekmateriaal terughalen. Toen deze vogels werden afgeluisterd verwonderde hij zich over het lied, dat anders was dan toen hij ze wegdeed. Ze hadden nu mooie vormen van watertoeren, die ze daarvoor niet hadden. De zangkanariekeweker in kwestie had zijn eigen waterslagers beter teruggekregen dan toen ze bij hem vertrokken. Een andere waterslagerkweker constateerde dat de fluitenrol in zijn eigen vogels aan het verdwijnen was en had een man aangekocht met uitgesproken fluitenrol om daarmee deze

toer in zijn eigen vogels te versterken. Na verloop van tijd moest hij constateren dat hij de aangekochte man steeds minder een fluitenrol hoorde zingen met uiteindelijk als resultaat dat de 'vreemde' man zich volledig aan het nieuwe zangmilieu had aangepast en nauwelijks fluitenrol zong.

Verklaringen uit het verleden

Voorbeeld fenomeen van een aangekochte mankanarie die een deel van zijn oorspronkelijke lied verliest, of ervaringen van mooie voorzangers, die, na verloop van tijd, in kwaliteit terugvielen en als voorzanger afgeserveerd moesten worden, zijn van alle tijden. In het verleden heb ik kwekers, en zeker niet de minste, de constatering dat een aangekochte man op den duur zijn oorspronkelijke lied verloor, horen verklaren met de bewering dat deze man afkomstig was uit een niet goed doorgefokte stam: de toeren die hij had verloren zouden genetisch onvoldoende verankerd zijn geweest. Deze uitleg vindt zijn oorsprong in de tijd dat kwekers ervan overtuigd waren

dat zangtoeren onafhankelijke erfelijk overdraagbare factoren waren. Zelf heb ik, decennia geleden, eens een, overigens zeer deskundig, waterslagerkeurmeester, die ook regelmatig in Onze Vogels publiceerde en tamelijk overtuigd was van zijn eigen gelijk, horen verklaren dat het feit dat niet al mijn waterslagers fluitenrol zongen werd veroorzaakt doordat de fluitenrol een recessief verervende zangtoer was.

We weten inmiddels uit wetenschappelijk onderzoek dat voornoemde opvatting tot de fabeltjes behoort. Ze is in de jaren '30 van de vorige eeuw als veronderstelling ontsproten in het brein van een kleurkanariekweker die vanuit zijn genetische kennis over de vererving van kleurfactoren in de kanariekeek een theorie ontwikkelde waarin de vererving van een zangtoer gelijk werd gesteld aan die van een kleurfactor in de kleurkanariekeek. Hoewel de theorie louter gebaseerd was op aannames en daaruit ontsproten logische redeneringen, en enig wetenschappelijk aantoonbaar bewijs ontbrak, is zij door generaties zangkanariekwekers omhelsd, en mogelijk nog steeds niet geheel verdwenen.

Wetenschappelijke kijk op het fenomeen

Dat kanaries in de loop van hun volwassenheid hun lied kunnen veranderen is ook tijdens wetenschappelijke experimenten gebleken. Een zangkanarie wordt dan ook gerangschikt in de categorie 'open ended vocal learners'; een wetenschappelijke term voor de groep zangvogels waarvan het lied bij het bereiken van de volwassenheid niet definitief vastligt, maar die gedurende hun gehele leven hun lied kunnen wijzigen. De intrigerende vraag was welk mechanisme dit mogelijk maakt. De aan de Rockefeller University te New York verbonden Fernando Nottebohm heeft zich in dit vraagstuk vastgebeten en kwam tot opmerkelijke ontdekkingen. De oorzaak van onze

constatering dat overjarige kanariemannen hun lied veranderen vond hij in het brein van de kanarie, meer in het bijzonder in de kernen in de hersenen die het zangmechanisme reguleren.

Dat voornoemde kweker zijn eigen mannen terugkreeg met een ander lied en de voor verbetering van de fluitenrol in zijn zangstam door de andere kweker aangekochte vogel na verloop van tijd zijn fluitenrol 'verloor', heeft in de eerste plaats een neurologische oorzaak, die van nature eigen is aan de kanarie en dus weinig te maken heeft met afstamming uit een niet goed doorgefokte zangstam.

De volgende keer gaan we dieper in op welke manier in het brein van de kanarie de zang wordt gereguleerd en kanariemannen hun lied kunnen veranderen.

ANiVENT

Kalender
Mega-Catalogus
Inschrijven

De catalogus -inclusief alle keurlijsten- van het afgelopen NK nog een keer nakijken?

De vogels van uw soort vergelijken met de resultaten van vorige NK's?

Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kooi	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor detail)
3358	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN +
3359	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568 +

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

Rood mozaiek

Vetstof kleurkanarie

Constant van Santen

Deze maand een beschrijving van de Rood Mozaïek vetstof kleurkanarie. Daarmee begeven wij ons in de "Champions League" van de kleurkanaries. De competitie is er zeer hoogstaand en de specialisten kweken veel vogels per jaar om de grootst mogelijke selectie te kunnen toepassen.

De op de foto getoonde mozaïek man is gekweekt door Attilio Santi een absolute topper op dit punt uit Italië. In Portugal kennen we Carlos Moia en in Spanje Richard Rodriguez. Het respect tussen deze liefhebbers onderling is groots en ze herkennen de hindernissen die zij bij de kweek en het tentoonstellen moeten overwinnen.

De standaard eist dat ieder mozaïekdeel uiterst intensief dieprood moet zijn, scherp afgetekend en vrij van enige schimmel uiting. Vanzelfsprekend dient het rood eenkleurig te zijn, een heel moeilijk vereiste vanwege de verschillende structuren van de veren. Het masker en schouderbevedering heeft de mogelijkheid om deze maximale kleuring te krijgen, maar op de schouder behoort ook de vleugeldekbevedering tot de rode vlek. Deze vleugeldekveren zijn van een andere structuur en opbouw waardoor veelal een wat andere uiting van de rode kleur voorkomt. Een voorkomende opmerking is dat de schoudervlek te groot is, vooral bij de type 1 poppen. In feite kan dat niet omdat de vleugeldekveren, behorend tot de schoudertekening, een vast gegeven van de vogel zijn. De grote pennen in vleugel en staart, dienen vrij te zijn van enige kleur en worden als krijt wit beschreven. Net als de rest van de bevedering. Wel staat er in de standaard dat een lichte zweem van (rode) lipochroom wordt getolereerd. Iets wat met de tijd een ander

re interpretatie kan krijgen. Iets wat nu getolereerd wordt kan later te veel zijn wanneer men de rode doorkleuring niet meer zou aantreffen.

Net als bij de witte kanaries worden dezelfde eisen aan model, grootte en bevedering gesteld. Vooral een dichte bevedering welke geen enkele kans biedt aan de rode kleur in de onderbevedering, om door het verendek door te breken. Die dichte bevedering wordt alleen bereikt door een veer welke een uiterste dichtheid in de opbouw van de baarden en haakjes heeft. Alles goed tegen elkaar aansluitend, zodat iedere veer geheel gesloten is. De veeropbouw heeft een tegenstelling. De rode kleur van de rode tekening moet volledig intensief zijn zonder enige schimmel uiting. Hoe dieper en eenkleuriger rood, hoe beter. Dat vraagt om een wat kortere bevedering maar niet té kort waardoor de rode kleur in de onderbevedering de kans ziet om door het witte verendek heen te breken. Dat vraagt een wat talrijker en dichter verenpak. Bijna een tegenstelling dus.

Ook de scherpe aftekening van het masker, de stuit en borst is moeilijk. De borsttekening werd in het verleden in Nederland benoemd als "ter grootte van een rijksdaalder". Dat kunnen wij echt niet meer stellen. Bij een dergelijke omvang vloeit de borst makkelijk uit naar de flanken. De hedendaagse borstvlek is kleiner en minder intensief. Daarom spreekt onze standaard over "een goed gekleurd veld, afgescheiden van masker en de flanken".

De vogel op de foto is een prachtexemplaar. Het masker groot en intensief. De hoek achter het oog nagenoeg 90 graden. Masker onder en boven de snavel ruim bemeten, uiterst eenkleurig en intensief. De afscheiding c.q. overgang naar de witvelden is fantastisch scherp naar de mogelijkheden. Als we met de neus op de foto kijken, zien wij wellicht de wat dunnere wangbevedering, hetgeen de vogel nodig heeft om een maximaal geluid op te blijven vangen. In dat gebied komt de rode kleur altijd ietsje makkelijker naar boven. De rest van de bevedering krijt wit en de grote bevedering zonder enige kleur. U weet dat wij daar door middel van de voeding, de kleurbeletting bij de jonge vogels wat moeten helpen.

De bevedering is strak en biedt de onderkleur geen kans. Ondanks dat wij optimaal wit in deze vogel vragen, worden ze echt niet voor een show gewassen. Want bij wassen wordt de verbinding tussen haakjes en baarden in de veer aangetast en zal de rode onderkleur naar boven doorbreken zodat dit alles de presentatie van het geheel ernstig aantast. De vogel altijd

© Richard Rodriguez

schoon houden middels goed badwater en schone huisvesting is een must. Bij de kweek moet de pop de kenmerken van de Rood Mozaïek-man, optimaal ondersteunen. Bijna alle eisen welke u aan de man stelt, stelt u ook aan de pop. Goed de lengte van de veren in de gaten houden omdat schimmelvorming funest is. Té intensieve kweekparen zorgen voor een kortere bevedering en kleinere vogels, het doorbreken van het rood door de veren en het aantasten van het model. Bovendien, een groot masker op een kleine kop, dat gaat niet. Met de rui in het tweede jaar krijgen de vogels geheel rode grote pennen.

Het model van de vogel op de foto is absoluut "top". Mooie forse kop en oogplaatsing op een goed gevormd lijf. Strakke rugbelijning en prachtige rechte staartdracht. Kortom, een vogel waar je "blij" van wordt!

Van vogelringetjes een armbandje maken?

© Harrie Kruiper

Hé opa, wat doe jij met de vogelringetjes waar je meestal Ieder Jaar wel wat van overhoudt?

Dat vroeg kleindochter Nina uit Amersfoort toen ze samen met broer Tom in de schoolvakantie weer een paar dagen bij ons waren? Hoe zo dan?, vroeg ik haar terug. Ik kon nog niet raden waarom eigenlijk. Ik had al wel gezien dat ze met haar creatieve DIY kinderknutseldoos bezig was. Om sieraden, oorbellen, kettingen, hangers, enkelbanden en andere kralenprojecten te maken? En er zaten toch ook ringetjes genoeg in? Dat had ik toch goed gezien?

Een eigen uniek armbandje

Ik antwoordde haar dat ik de ringetjes die ik overhield telkens in een doos had gestopt. Waar ik die dan had, vroeg Nina. Dat was niet tegen dovemans oren gezegd. Hup, de schuur in en daar kwam ze er mee terug. Gevonden hoor, riep ze triomfantelijk. Na zo'n 44 jaar kromsnavels verzorgen en kweken zaten er wel 'een paar' in, zo bleek. 'Mag ik er wat van uitzoeken, opa?' 'Ja hoor, ga je gang, kijk maar,' zei ik. Ik was even met andere dingen bezig. Maar het duurde niet lang tot ze terugkwam. Al fröbelend had ze in de kortste keren een begin van een armbandje gemaakt van diverse groene en blauwe 4 mm vogelringetjes. En toen kwam er weer een vraag. 'Opa, mag ik even meten hoe groot je pols is?' Want het armbandje moest nog even op de juiste maat aangepast worden. En toen kreeg ik van haar dat leuke cadeautje.

Hoe leuk is dat wel niet als je door de inventiviteit van je kleinkinderen opeens een zelf gemaakt armbandje om gedaan krijgt. En ... ook nog wel een heel uniek armbandje! Zeg dat wel. Van ringetjes met NB en mijn eigen kweeknummer er op. Van NB 08, van NB14 en met NB 20 er op. Die kun je nergens anders kopen, ook al omdat er een jaartal en op elk een volgnummer staat. Er is geen gelijke van. In geen enkele winkel kun je het kopen toch? Waar liefhebbers die vogels houden, die met vogels kweken en ze verzorgen, ook al niet goed voor zijn.

Het geslacht Psephotus

Deel 1 – De roodstuitparkiet (*Psephotus haematonotus*)

Vroeger vielen onder het geslacht *Psephotus* zes soorten: de roodstuit- en de veelkleurenparkiet, de goudschouder-, de hooded- en de paradijsparkiet, en de bluebonnet. Echter, door genetisch onderzoek is inmiddels komen vast te staan dat de goudschouder-, hooded- en paradijsparkiet een apart geslacht vormen net als de bluebonnets. De drie eerstgenoemden vormen het geslacht *Psephotellus* en de bluebonnets het geslacht *Northiella*. In deze artikelenreeks zullen alle drie de geslachten worden behandeld.

© A.v.Kooten

Aanschaf

Eind 2024 vatte ik het plan op om een stel roodstuitparkieten aan te schaffen. In al die jaren dat ik al kromsnavels houd, inmiddels meer dan 50 jaar, heb ik meerdere keren met deze soort gekweekt. Op gezette tijden doemt mijn liefde voor de roodstuitparkiet weer op en dan schaf ik weer een stelletje aan. Als keurmeester weet je dan vaak wel bij welke kweker goede vogels zijn te verkrijgen. Voor goede roodstuitparkieten wist ik dan ook dat ik een afspraak moest maken met een bevriende kweker in Friesland. Deze kweker heeft nog de echte (bewezen) raszuivere wildvorm in zijn hok en niet onbelangrijk, vogels met een geweldig formaat. Tegenwoordig zie je door alle mutatiekweek vaak

roodstuitparkieten die nog slechts het formaat hebben van een neophema terwijl ze toch echt het formaat van bijvoorbeeld een Stanleyrosella moeten benaderen. Ik kon een mooi stel jonge vogels voor een sportieve prijs bij hem uitzoeken en ging dan ook zeer tevreden naar huis.

Volledigheidshalve behandel ik de roodstuitparkiet in deze artikelenreeks ook in algemene zin.

Beschrijving van de soort(en)

Bij de roodstuitparkiet worden twee ondersoorten beschreven, te weten:

Roodstuitparkiet - *Psephotus haematonotus haematonotus*

Formaat: 27 cm. Ringmaat: 4,5 mm.

Man: de hoofdkleur is overwegend groen. De kop en de hals zijn blauwachtig groen terwijl de borst meer geelgroen is. De buik is geel en de vleugels zijn blauwachtig groen met op de voorste vleugeldekveren een gele vlek. De stuit is rood. De onderstaartdekveren zijn witachtig terwijl de buitenste staartveren blauwachtig groen van kleur zijn. De snavel is zwart en de poten zijn grijs. Pop: de hoofdkleur is overwegend olijfgroen. De onderzijde van de borst en de buik is meer bleek olijfgroen. Buik- en vleugeldekveren vertonen zwarte randjes. Op de vleugelboog bevinden zich enkele blauwe veertjes. In vergelijking met de man ontbreekt het rood op de stuit en het heldere geel op de buik en de vleugels.

Jongen: de jongen zijn in het geheel matter van kleur. De geslachten zijn reeds in het nest te onderscheiden, doordat de mannetjes een intensievere groene kopkleur bezitten en ook al rood op de stuit vertonen. In een enkel geval willen poppen ook wel eens wat rood laten zien in de stuitveren. In het algemeen zal het geslachtsonderscheid van de jongen echter geen problemen opleveren. Op een leeftijd van zes tot zeven maanden zijn ze volledig op kleur.

Bleke roodstuitparkiet - *Psephotus haematonotus caeruleus*

Formaat: 25 cm. Ringmaat: 4,5 mm.

Man: als de nominaatvorm, maar in het geheel veel bleker en meer blauwachtig van kleur. Het rood op de stuit is bij deze ondersoort veel bleker, meer oranje-rood, van kleur.

Stel roodstuitparkieten

Pop: als de nominaatvorm, maar duidelijk bleker en meer grijs van kleur.

Jongen: als de nominaatvorm.

Herkomst, leefwijze en status

P. h. haematonotus: het zuidoosten van Australië, in geheel Victoria, geheel New South Wales met uitzondering van het noordwestelijk deel, het zuidoosten van Queensland en het zuidoosten van Zuid-Australië.

P. h. caeruleus: het oosten en noordoosten van Zuid-Australië en mogelijk het uiterste zuidwesten van Queensland. Het is hier droger en woestijnachtiger, waardoor deze ondersoort bleker is.

De natuurlijke leefomgeving van roodstuitparkieten bestaat uit open gebieden met boombestanden, meestal in de nabijheid van water. Hier brengen ze een groot deel van de tijd door op de grond op zoek naar voedsel. Graszaad zijn hun hoofdvoedsel maar ook verschillende onkruidzaad worden graag genuttigd. Opvallend is dat ze vaak pas op het laatste moment wegvliegen als ze worden benaderd. In de loop van de tijd is een deel van hun verspreidingsgebied bewoond en bebouwd geraakt. Roodstuitparkieten hebben zich prima aan deze omstandigheden kunnen aanpassen en zijn dan ook doorgedrongen tot in de tuinen, parken en het bouwland van de bewoners. Gewoonlijk worden ze paarsgewijs of in kleine groepen aangetroffen. In de winter echter komen zwermen van 100 vogels en meer voor.

Eigen waarneming

Mijn eerste kennismaking met de roodstuitparkiet in het wild was op 06-10-2014 in Staghorn Flat. Staghorn Flat ligt in de Yackandandah vallei in het noordoosten van Victoria en is gelegen tussen Wodonga en Yackandandah. Er wonen slechts een handvol mensen, ik schat zo rond de 175. Hier logeerde ik samen met mijn zoon in een heel luxe huisje met een werkelijk prachtig uitzicht op een heuvelachtig landschap. Ik herinner me dat we nog maar amper in het huisje waren toen we al verschillende soorten vogels konden waarnemen, zoals rosella's, strogele rosella's, rosé kakatoes maar

Roodstuitparkiet in Victoria Australië

ook roodstuitparkieten. Opvallend was wel dat de vogels vrij schuw waren en zich moeilijk lieten fotograferen. Al deze vogels foerageerden op kort gemaaid grasland waardoor ze goed waren te observeren. De volgende ochtend was het onbedoeld vroeg op (7.00 uur) want rond ons huisje hoorden we het geluid van roodstuitparkieten. Snel onze camera's gepakt en op blote voeten en in onze nachtkleding naar een strategische plaats om foto's te nemen. Gelukkig hadden de vogels ons niet direct in de gaten zodat we wat foto's konden maken. Vrijwel alle vogels die we in dit gebied konden waarnemen bleken moeilijk te benaderen. Op een afstand van ca. 50 meter vlogen ze al weg. Mogelijke oorzaak hiervan zal zijn dat het gebied heel dun bevolkt is en de vogels niet echt aan mensen gewend zijn. Later zagen we ook op andere plaatsen regelmatig nog roodstuitparkieten, vaak ook zag ik ze foerageren langs autowegen. In dat kader las ik in een Australisch rapport over roodstuitparkieten dat het dood rijden van deze parkieten als één van de bedreigingen geldt voor de soort, net als een gebrek aan nestholtes alsmede predatie door huisdieren, met name katten.

Huisvesting

Terug naar de door mij aangeschafte

roodstuitparkieten. De vogels werden ondergebracht in een volière met een afmeting van 5 x 1 x 2 m en met een droog, tocht- en vorstvrij nachtverblijf van 1 x 1 x 1.80 m. Ik weet dat er kwekers zijn die de vogels in broedkooien houden met een afmeting van 120 x 0,50 x 0,50 m. Ik ben daar geen voorstander van. Naar mijn mening dient de voorkeur uit te gaan naar een ruime volière. Indien wordt voldaan aan de hierboven beschreven huisvesting is het goed mogelijk roodstuitparkieten onverwarmd te houden.

Kweken met roodstuitparkieten

Begin maart werd door mij een nestblok in de buiten volière gehangen met een afmeting van 40 cm hoog, een bodemoppervlak van 15 x 15 cm en een invlieggat met een doorsnede van 6 cm. Als nestmateriaal maak ik gebruik van rottend hout dat gemengd wordt met (onbemeste) potgrond, boshumus of turf (laagdikte ca. 8 cm). Het blok had direct de aandacht van de vogels. Op 8 april werd het eerste ei door de (jonge) pop gelegd van een totaal van vier. De eieren werden om de dag gelegd en alleen door de pop bebroedt. Na het leggen van het derde ei ging de pop vast zitten broeden. Tijdens het broeden kwam de pop regelmatig uit het

Jonge roodstuitparkiet pop

broedblok om zich te laten voeren door de man. Bij nestcontrole bleken er drie eieren bevrucht. Helaas kwam er slechts één ei uit van de drie bevruchte eieren. Dit jong werd na ongeveer 20 dagen geboren. In de eerste week werd het jong alleen door de pop gevoerd, daarna hielp ook de man. De paar keren dat ik nestcontrole uitvoerde liet de pop dit gemakkelijk toe. Na zeven dagen ringde ik het jong. Op het moment dat het jong ruim in de veren zat kon ik door de rode stuit al zien dat het om een mannetje ging. Dat vind ik juist zo mooi bij vogels met een duidelijk uiterlijk geslachtsverschil, dat je de jongen in het nest al kunt herkennen. Kort na het uitvliegen van het jong op 1 mei, zag ik de oudervogels alweer regelmatig paren en het duurde niet lang of het eerste ei van het tweede legsel werd gelegd. Dit was op 9 mei. In totaal werden weer 4 eieren gelegd. Alle eieren waren bevrucht en kwamen uit, de eerste op 1 juni. Na ongeveer tien dagen zijn bij de jongen de staart- en vleugelpennen zichtbaar en na twintig dagen zitten ze voor ongeveer 75% in de veren. De geslachten van de jonge vogels waren mooi verdeeld, twee mannetjes en twee popjes. In de eerste week van juli vlogen de jongen, met tussenpozen van een dag, één voor één uit. Twee tot drie weken nadat ze zijn uitgevlogen kun je ze als zelfstandig beschouwen en kunnen ze indien gewenst bij de ouders vandaan worden gehaald.

Voeding

Ik geef aan de vogels een zaadmengsel voor parkieten aangevuld met een mengeling van een (gedroogde) groentemix, kiemzaad, eivoer en universeelvoer. De verhouding tussen het zaad en de groentemix-/kiemzaad-/eivoer-/universeelmengsel is hierbij één op één.

De (gedroogde) groentemix bestaat uit een mengeling van wortel, pastinaak, rode biet, luzerne, peterseliestengels, peterseliwortel, tomaat, broccoli, boerenkool, spinazie, savooiekool, dille, brandnetel en paardenbloem. Ik koop dit in een verpakking van 5 kg. van het merk Lunderland. Het is niet specifiek voor vogels, het betreft hier een aanvullende voeding voor honden en katten. Deze gedroogde groentemix dien je volgens voorschrift te mengen met warm water. Ik geef de mengeling van groentemix, kiemzaad, eivoer en universeelvoer in een verhouding van 2:1:1.

Verder verstrek ik regelmatig (onbespoten) gras- en onkruidzaden, hetgeen zeer gewaardeerd wordt door de vogels. Daarbij kunnen de vogels vrij beschikken over grit en maagkiesel en krijgen ze elke dag schoon water.

Bijzonderheden

De volgende bijzonderheden zijn nog op te tekenen van de roodstuitparkiet. Het zijn sterke, overwegend rustige en stille vogels. Roodstuitparkieten stellen geen bijzondere eisen aan de verzorging, waardoor ze ook uitermate geschikt

zijn voor de beginnende liefhebber. Zowel de mannen als de poppen laten een zacht melodieuze gezang horen. In Duitsland worden ze daarom Singsittich genoemd. Buiten de broedtijd kunnen ze eventueel samen met andere vogels worden gehouden. Soortgenoten in eenzelfde verblijf kunnen ze echter niet verdragen. Het zijn weinig schuwe vogels die het in ons klimaat prima doen. De beste kweekresultaten worden verkregen wanneer de vogels in aparte volières worden gehouden. Belangrijk om te weten is dat roodstuitparkieten ideale pleegouders zijn voor andere soorten parkieten. Door kwekers van met name de duurdere soorten Australische parkieten wordt hier vaak dankbaar gebruik van gemaakt. Bij de roodstuitparkiet komt een groot aantal mutaties voor, zoals de geslachtsgebonden recessief verervende mutaties opaline, cinnamon, fallow en ino (albino en lutino), de autosomaal verervende mutaties pastel, blauw, zeegroen en bont en de autosomaal dominant verervende mutatie donkerfactor.

Roodstuitparkieten zijn op een leeftijd van een jaar geslachtsrijp en kunnen dan ook al worden ingezet. Indien je met roodstuitparkieten naar de tentoonstelling wilt denk dan bij aanschaf vooral om het formaat!!

Blauw en cinnamon

Keurmeester 184

Tijdens een winterse wandeling hoor ik in de elzen een grote groep sijzen. Midden op het pad blijf ik staan kijken; hoofd in de nek, met één hand houd ik het zonlicht uit mijn ogen. De andere hand in de jaszak, want het is best wel koud.

Louis van Kelckhoven

Het is met mij en zangvogels vaak zo dat ik ze eerst hoor. Dan hoor ik het typische zacht fluitende roepje (tjuup tjuup tjuup) van overvliegende goudvinken. Wanneer ik dan met het hoofd achterover zoekend om mij heen kijk, wil er nog wel eens iemand vragen: „Wat is er met Louis? Oh, niets, die ziet ze weer vliegen.”

Vogels hoor ik vaak voordat ik ze zie. Het geluid dat ze maken attendeert mij op hun aanwezigheid. Ik ben er nog niet zo lang achter dat dat niet voor iedereen geldt. Zie de bovenstaande opmerking. Dat er ook mensen zijn die door een Drents bos lopen en dan niet de raven (kroa, kroa) horen. Iets waar ik zo enthousiast van wordt dat ik, op zoek naar Nederlands grootste zangvogel, het wandelpad verlaat en met

het hoofd in de nek willekeurig door het bos loop. Ook kleinere zangvogels, zoals de roodborst, hoor ik vaker dan dat ik de vogel zie. Heggemus en zwartkop evenzo. Loop ik door een nieuwbouwwijk met jonge boompjes langs de straat dan hoor ik puttertjes kwetteren. De geelgors, in het buitengebied dan, idem dito. Al is mijn mooiste gors de sneeuwgorst, zie de decemberfoto op de kalender 2026 van de NBvV. Een arctische broedvogel (IJsland en Groenland) en onze meest noordelijk broedende zangvogel. Een wintergast die we langs de kust kunnen zien. Mijn indrukwekkendste zangwaarneming vorig jaar waren wielewalen in hoog opgaand geboomte langs een kanaal. Dat je op een warme zomerdag over een zandpad langs een kanaal loopt en hoog boven je, in zacht ruisend gebladerte, de onmiskenbare zang van de wielewaal hoort. Exotisch.

Na zo'n wandeling waarop ik vooral vogels heb gehoord, wil ik eenmaal weer thuis nog wel eens de laptop op schoot nemen om de gehoorde vogels te bekijken. Vaak staat er dan ook informatie bij over leefgebied, aantallen en vliegbeeld en een fragmentje van de zang. Dat laatste dan

weer als bevestiging van wat ik buiten heb gehoord.

In het geval van de wielewaal wordt gesproken van een hoboachtig geluid, lager en vloeiender dan dat van een merel. Dan kan ik misschien toch meer met het duudeljoo klinkt zijn lied, het refrein van Kom mee naar buiten allemaal En horen wij die muzikant is de zomer in het land. Dat klopt, want de wielewaal is een trekvogel. Al voordat de 'r' in de maand komt trekken onze wielewalen naar Afrika.

Eenmaal thuis wil ik na een buitenwaarneming de standaard er nog eens op naslaan. Want hoe zit het ook alweer met kleur en tekening van de Europese sijs? Geen beroepsafwijking, maar gewoon gezonde interesse van iemand die ze regelmatig ziet vliegen.

BONDSMEDEDELINGEN

Bondsmededelingen maart 2026

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

Wij vermelden geen privacygevoelige gegevens, de vermelde wijzigingen zijn in te zien door de TT-secretaris.

Kleur en Postuurkanaries

• D. Vermeulen uit Sint Michielsgestel is voortaan alleen op zijn mobiel bereikbaar.

- W. Kuizenga is verhuist.
- K. Verstraten is weer heringetreden als keurmeester.
- M. Snellings uit Schimmert is voortaan alleen op zijn mobiel bereikbaar.
- Gerritsen uit Ingen is gestopt als keurmeester.
- H. van Emmerloot uit Alphen is gestopt als keurmeester.

- A. van Kooten uit Spijk is gestopt als keurmeester.
- R. Buisman uit Kollum is gestopt als keurmeester.

VAN HET BONDSBUREAU

Een dringend verzoek aan alle verenigingsbesturen om hun gegevens actueel te houden/maken in de ledenadministratie. Bestuursleden dienen lid te zijn van de NBvV.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Op zaterdag, 29 november 2025 is tijdens de prijsuitreiking van de bijzondere tentoonstelling van de vogelvereniging De Polderzanger uit Fijnaart (F02), de heer Gerrit Nieuwenhuyzen gehuldigd voor zijn 50 jarig lidmaatschap van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Gerrit heeft zich vanaf 1975 bijzonder ingespannen voor de vereniging. Niet alleen het ontwerp en fabricage van de TT vogel stellingen, het maken van houten TT decoratie borden, aanvulling en reparatie van materialen, maar ook als ringencommissaris en voorzitter van de vereniging. Gerrit is daarom een gewaardeerd lid van onze vereniging die het verdiend heeft zich te laten onderscheiden met de bijbehorende speld, uitgereikt door de districtssecretaris van Noord-Brabant West Henk Rens (zie foto) vergezeld met een mooi boeket bloemen.

DISTRICT OVERIJSEL

Huldiging zonder vogelgeluiden. Op donderdagavond werden bij Vogelvreugd Ens twee jubilarissen gehuldigd door Albert Zomer, voorzitter NBvV. In de aanloop naar deze huldiging werd er enthousiast gesproken over de nieuwe BIO kooien en de open vlucht in een van de zalen van 't Roefje. Helaas gooide vogelgriep roet in het eten en werd net zoals op Urk en in omgeving alle shows afgelast vanwege de 10 km zone waar deze ellendige ziekte op dook. Voor onze vogels niet gevaarlijk, maar helaas wel vallend onder de maatregelen van het Rijk. De show ging niet door, daar waar iedereen zo naar uitgekeken had, maar de huldiging wel. De eer viel te beurt aan dhr. Klaas Poolman en wel voor zijn 70 jarig lidmaatschap. Ooit lid in Dedemsvaart, vervolgens in Emmeloord en nu in Ens. De sporen heeft Klaas wel verdiend, als secretaris en het verzorgen van gezellige avonden voor de vereniging. Klaas kreeg van de voorzitter NBvV een prachtige oorkonde uitgereikt en was er maar wat trots op. Daarnaast dhr. Jan van Berkum. Jaren lang lid van het TT bestuur en inzetbaar voor hand en spandiensten. Hij was topverkoper van de loten voor de TT en kweekte met succes valken en Catherina's. Beide heren hebben inmiddels geen vogels meer, maar Ens en de NBvV zitten nog steeds in hun hart. Beide heren werden gehuldigd in bijzijn van hun familie, die ook betrokken werden in de hobby en de beleving daarvan. Een avond zonder getijlp maar waar het lang gezellig en gemoedelijk bleef. Foto v.l.n.r. Jan van Berkum, Albert Zomer en Klaas Poolman.

DISTRICT DRENTHE

Op vrijdagavond 23 januari 2026 werd aan dhr. Jan Tuin, lid van de afdeling "Vogelweelde" Meppel e.o. de speld voor 60 jaar lidmaatschap NBvV uitgereikt door NBvV voorzitter Albert Zomer. Jan Tuin kreeg naast de speld 60-jarig lidmaatschap, een afdelingsaandenken en een bos bloemen die hij doorschoof naar zijn echtgenote. Jan, is al 60 jaar lid van de afdeling, begon midden jaren zestig met zebra-vinken, Japanse meeuwen en diamantduifjes. Niet zo'n succes, want binnen de vereniging waren niet zoveel kwekers van tropische vogels. Hij scoorde hoge ogen in de jaren erna met een grote Safraanvink en met een Bruinrug dwergkestertje. De laatste jaren scoort hij met prachtvinken en astrildes. Hij doet nog steeds mee met tentoonstelling, is betrokken bij de vogelmarkt, en steekt de handen nog steeds uit de mouw bij de op- en afbouw van de markt. Hij assisteert tevens de dierarts op de markt en heeft van de honderd markten er nog geen 10 gemist. Elke clubavond is Jan aanwezig en schrijft soms nog stukken voor het clubblad. Een liefhebber pur sang, die tevens ook nog allerlei vogelmateriaal verzamelt. Na de uitreiking bleef het nog lang gezellig in het dorpshuis te Ruinerwold, waarbij ook de voorzitter NBvV de tranen over zijn wangen liet lopen van het lachen, vanwege de sketches van cabaretgroep "Boerenblond". Foto v.l.n.r. Albert Zomer en Jan Tuin.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Tijdens de opening van vogelshow Het Gouden Ei is de speld Bijzondere Waardering van de NBvV door oud Bonds- en Districtsvoorzitter Henk van Hout uitgereikt aan Ad van der Doelen van vogelvereniging De Goudvink uit Vught. Ad is in het verre verleden jeugdlid geweest van vogelvereniging De Goudvink in Vught, sinds 1996 gelukkig weer volwaardig lid. Sinds 1999 is hij bestuurslid geworden en is hij benoemd tot 2e voorzitter en 2e penningmeester. Hij is al die jaren in het bestuur de inspirator die de mensen aanstuurt voor de op- en afbouw van de jaarlijkse TT. Tevens is hij verantwoordelijk voor alle technische zaken in de vereniging, wat hij met passie en zonder onvertogen woord uitvoert. Elk jaar haalt hij trouw, samen met de voorzitter, een groot aantal adverten-

ties op bij de winkeliers voor de catalogus van de TT. Onze vereniging heeft twee voliëres bij de twee woonzorgcentra in Vught. Ad is daar als bestuurslid de man die het al sinds 1999 allemaal regelt voor wat betreft onderhoud, vogelbestand, voeren en wekelijkse schoonmaak. De bewoners en visite genieten elke dag van de kleur en zang van de vogels, tevens een mooie promotie voor onze vereniging. Kortom, een echte alleskunner, zoals wel eens verwoord wordt. Ook voor een correctie-/verbeteringsgesprek met een verenigingslid, wat wel eens voor kan komen in een vereniging, draait Ad als bestuurslid zijn hand niet voor om; hij lost zulke situaties zonder weerklank op. Verder is Ad de steun en toeverlaat voor onze voorzitter. Samen gaan ze op pad om De Goudvink te promoten, benodigdheden in te kopen en financiële middelen binnen te halen, dit

alles om De Goudvink te brengen waar ze nu staan en hopelijk nog voor een gouden toekomst te waarborgen. Samengevat, Ad is een bestuurslid dat je nog met een vergrootglas moet gaan zoeken en het hart op de juiste plaats heeft voor het welzijn van onze vereniging, en daar zijn we supertrots op. Vandaar ook onze aanvraag voor de speld Bijzondere Waardering van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Ad verdient het dubbel en dik. Foto v.l.n.r. H. van Hout en A. van der Doelen.

DISTRICT GELDERLAND

Tijdens de nieuwjaarsreceptie van Vereniging van Vogelliefhebbers Vogel-lust - Kantropa (E13) zijn er meerdere jubilarissen gehuldigd, waaronder de heren W.H.Th. Theloosen 65 jaar lid en W.G. Theloosen 50 jaar lid. Zij werden gehuldigd door vertegenwoordigers van het districtsbestuur Gelderland, de heren A. Groen districtsvoorzitter en W. Hanssen districtsbestuurder. Foto v.l.n.r. mw. D. Theloosen, de heer W.H.Th. Theloosen en de heer W.G. Theloosen. Alle jubilarissen van harte gefeliciteerd.

Op woensdagavond 28 januari werd de heer Gerrit Doornink lid van "Vogelvreugd" Zelhem gehuldigd voor zijn 60 jarig bondslidmaatschap. Eerst heeft hij zijn sporen verdient bij de voormalige A.N.B.v.V. Als kweker van witte rijstvogels en tropen, later ook met kromsnels. Zelfs wereldkampioen geweest met de rijstvogels. Hij kreeg zoveel plezier in de vogelsport dat hij in de jaren 70 de opleiding tot keurmeester van tropische vogels en parkieten met succes heeft gevolgd. Gerrit was ook betrokken bij de oprichten van de speciaalclub Exoten en Parkieten. Hij heeft verschillende bestuursfuncties vervuld bij de toenmalige bond, de A.N.B.v.V en Gewest 3. Na een verhuizing is Gerrit met het houden van vogels gestopt, maar hij is nog steeds betrokken bij de vogelsport doordat hij voor diverse verenigingen een mooie, in kleur, een catalogus maakt. De speld voor het 60 jarig lidmaatschap werd hem overhandigd door oud collega keurmeester en afgevaardigde van District Gelderland, Kees Bink. Kees hield een

mooie speech met leuke opmerkingen en anekdotes. De bloemen werden uitgereikt door de secretaris van "Vogelvreugd" Zelhem. Foto v.l.n.r. Han Poppelman, Gerrit Doornink en Kees Bink.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Afgelopen tentoonstelling zijn een aantal leden van de Eerste Flakkeese Vogelvereniging gehuldigd i.v.m. hun jubileum bij de NBvV of onze vereniging. Dhr. Van den Doel was zelfs 50 jaar lid van onze vereniging en is altijd trouw bezoeker van de beurzen, clubmiddag en tentoonstelling geweest. Nog steeds heeft hij diverse vogels in een gezelschapsvolière en geniet daar nog elke dag van. De heer L. Kaptein, districtsvoorzitter van Zuid Holland was speciaal gekomen om de bij het 50 jarig jubileum behorende versierselen te overhandigen. Foto v.l.n.r. dhr. Kaptein en dhr. Van den Doel.

Tijdens de Nieuwjaarsreceptie op 17 januari jl. van "De Vogelvriend" Leerdam (afd. L16) zijn meerdere leden gehuldigd. Dhr. A. van Vugt voor 50-jarig lidmaatschap bij de NBvV. Hij werd hiervoor gehuldigd door de voorzitter van District Zuid-Holland de heer Lex Kaptein. De heer W. de Groot (ruim 60 jaar lid van de NBvV) werd als verrassing benoemd tot bijzonder gewaardeerd lid van de NBvV voor zijn vele werk bij de verenigingen van Hoornaar (helaas opgeheven) en "De Vogelvriend" Leerdam. Hiervoor waren de heren Sjaak van Bennekom, NBvV penningmeester en Simon de Haan NBvV penningmeester a.i. rechtstreeks vanaf het WK in België naar Leerdam gekomen. Tevens werden op deze Nieuwjaarsreceptie de heer C. Brans en mevrouw A. Brans gehuldigd als lid van verdienste voor hun vele werk bij de vereniging.

Foto 1 (rechts): A. van Vugt
Foto 2 (rechts): W. de Groot
Foto 3 (rechts): echtpaar Brans

DISTRICT FRIESLAND

Dinsdag 20 januari reikte wethouder Puck de Nijs-Visser het Schager Compliment uit aan Theo Smit, voorzitter van de Vogelvereniging Schagen & Omgeving. De uitreiking vond plaats tijdens de laatste vergadering van de vereniging, waarin tevens afscheid werd genomen van Theo als voorzitter. Theo zet zich al sinds de jaren '60 met hart en ziel in voor de vogelvereniging. Vanaf 1995 was hij voorzitter en speelde hij een onmisbare rol binnen de vereniging. Van het regelen van materialen tot het onderhoud en de aanpassingen aan de Blokhut aan de Loet in Schagen – Theo stond altijd klaar. Ook was hij nauw betrokken bij het organiseren van (districts- en regionale) tentoonstellingen en bouwde hij zelfs kooien voor de keuring van kleurkanaries. Met het Schager Compliment spreekt het bestuur van de

Vogelvereniging Schagen & Omgeving haar grote waardering uit voor zijn jarenlange inzet en enorme betekenis voor vogelliefhebbers in de regio. En Theo is benoemd tot erelid van S&O. Foto v.l.n.r. wethouder Puck de Nijs-Visser, Theo Smit en echtgenote.

DISTRICT LIMBURG

Tijdens de 26ste Nationale tentoonstelling op 25 oktober jl. is dhr. Ger Reinders gehuldigd met zijn 50 jarig lidmaatschap van Volière Vereniging De Huisvriend (R37), Rothem-Meerssen. Voorzitter Jo Timmers speldt het insigne op. Foto v.l.n.r. Jo Timmers en Ger Reinders.

DISTRICT UTRECHT

Bij vogelvereniging de Sportkwekers te Hoogland (H68) had men de eer om hun lid Bertus Barfuss met zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBvV in het zonnetje te zetten. Op de jaarlijkse feestavond kreeg hij een speld van de voorzitter Jan Haverlag opgespeld inclusief een bos bloemen. Bertus is jaren lang ringencommissaris geweest tot aan het computer tijdperk. Tevens heeft hij

ook nog een beginners club blad helpen opzetten door o.a. artikelen aan te leveren. Bertus is een trouw lid en ook al 37 jaar keurmeester van Kleur en Postuur kanaries en C.O.M. keurmeester. Hij kweekt rode kleurkanaries en ook postuur kanaries. Het was in ieder geval weer een heel gezellige avond bij vogelvereniging de Sportkwekers. Foto v.l.n.r. Jan Haverlag en Bertus Barfuss.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

J.A. Kok en F. van Leeuwen, afd. IJsselstein (Y01); E. Koopman en M. van Deelen, afd. Elst (E13); J. Krijgsman en J.O.H. Looij, afd. Middelharnis (G05); A. v. Osch, afd. Uden (U01); S.J. van Dijken, afd. Warfum Uithuizen (W16);

Jubilarissen 40 jaar

W.J. Bouma, afd. Noordbergum (N30); J.H. van den IJssel en A.C. van Kesteren, afd. IJsselstein (Y01); L. Bocxe, J. S. Vendrig en J. Verbaan, afd. Montfoort (M35); P. Scheeren, Th. Leenders en W.G. van Deijzen, afd. Elst (E13); J. Klijn en T. Padmos, afd. Middelharnis (G05); C. Brans, afd. Leerdam (L16); N. v.d. Heijden, afd. Uden (U01); A. Kluter en G. de Ruiter, afd. Winschoten 1 (W14);

Jubilarissen 50 jaar

M.M. Hagenaars, afd. IJsselstein (Y01); W.G. Theloosen, afd. Elst (E13); A.W. Westdijk, afd. Fijnaart (F02); J. van den Doel, afd. Middelharnis (G05); A. van Vugt, afd. Leerdam (L16); G. Reinders, afd. Rothem-Meerssen (R37); H. v.d. Burgt, C. v. Hurne en E. Herlaar, afd. Uden (U01); A. Kraster, afd. Winschoten 1 (W14); B. Barfuss, afd. Hoogland (H68);

Jubilarissen 60 jaar

J. Tuin, afd. Meppel (M02); G. Doornink, afd. Zelhem (350);

Jubilarissen 65 jaar

W.H.Th. Theloosen, afd. Elst (E13);

Leden van verdienste:

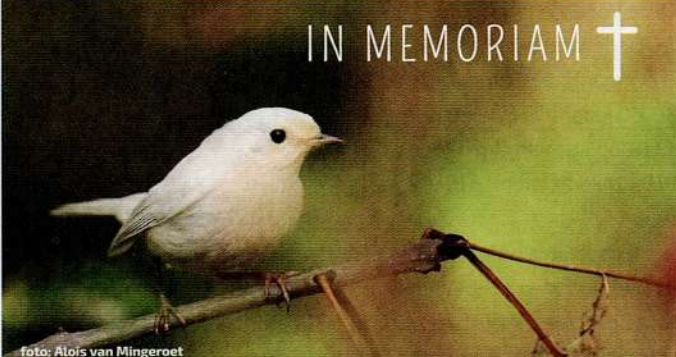
W. de Groot, afd. Leerdam (L16).

Overledenen

C. Zoetewey uit Yerseke was oud bestuurslid van V.V. "Interscaldis", afd. Yerseke (Y04); H.G.J. Kok uit Twello was oud secretaris van V.V. "De Voorster Vogelvrienden", afd. Twello (T08); P.v.d. Groep uit Spakenburg was oud bestuurslid en lid van verdiensten van V.V. "Vogelvreugde", afd.

Spakenburg (S36); P. H. van Herwijnen, Kerkdriel (K09); J. Floors, Haaksbergen (319); S. Bekkema, Drachten (D17)

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

IN MEMORIAM

foto: Alois van Mingeroot

Leo Rutgers

Op 1e kerstdag 2025 is na een kortstondige ziekte Leo Rutgers in het bijzijn van zijn gezin overleden.

Leo was een stille kracht binnen het verenigingsleven. Jarenlang was hij penningmeester bij de Vogelvereniging in Leidschendam-Voorburg. Vanaf 2020 kwam Leo de gelederen versterken als website beheerder en later als penningmeester.

Wij wensen de fam. Rutgers alle sterkte toe bij het verlies van Leo.

VAARWEL LEO!

Leden en bestuur
Vogelvereniging "de Vogelvriend" Zoetermeer (Z01)

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Greffhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A.J. Geritsen, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, M.J. Schout, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.G. Theloosen, W.A. Tolman, P. Ubachs, H. de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

Penningmeester a.i.: Simon de Haan, tel. 06-48062098, E-mail: vogelhaan@kpnmail.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail: robkristel@kpnmail.nl

Bestuurslid: Guido Ariessen, tel. 06-51014241, E-mail: gariessen@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail: gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 17.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 19.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 450 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid te worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2026 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2026

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBVV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kalenderjaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per kalenderjaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Kanarie phaeo geel intensief

Serinus canaria domestica

maart

© Piet Ooijen

Binnen onze bond is er een kleine commissie die elk jaar een collectie van twaalf foto's samenstelt voor de kalender. Ook dit jaar hebben de commissieleden weer hun uiterste best gedaan een mooie collectie samen te stellen. Jammer genoeg heeft er geen kleurkanarielifhebber bij de commissie gezeten. Dit gezien de keuze voor de afgebeelde geelgrondige phaeo. Niet dat er iets mis is met de vogel. Hij ziet er gezond uit en kijkt uitdagend in de lens van de fotograaf. Het belangrijkste kenmerk van een phaeo kleurkanarie is op deze foto echter niet te zien.

Het meest kenmerkende van de phaeo

kleurkanarie is namelijk het rugdek met z'n typische tekening. Wat is bij de phaeo het geval? Door een mutatie is de kleurstof 'eumelanine' weggevallen. Dat betekent bij de kleurkanarie dat de normaal donker gekleurde pigmentbestreping op het rugdek kleurloos is geworden. Die mooie tekening is bij dit exemplaar, door de presentatie van de vogel, hij is schuin van voren gefotografeerd, niet te zien. Wat wél duidelijk te zien is zijn de geelgekleurde vleugelpennen met een donkerbruin randje. Ook dat is typisch en gewenst bij een phaeo kleurkanarie.

Gevraagd wordt een zo donkerbruin mogelijke vogel met een goede bruinverdeling over het gehele lichaam. De afgebeelde vo-

gel is zeer waarschijnlijk een mannelijk, intensief exemplaar vanwege z'n gemis aan bruin pigment op het voorhoofd. Bij een pop is dit per se ongewenst, bij een man wordt dit tot op zekere hoogte 'gedoogd'.

Redactie

TOP VOGELVOER.NL